

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ

ΤΗΣ

ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ

Εἰς τὸ ὑπερφιές θαῦμα, ὅπερ ἐνέργησε διὰ τῆς Παν-
σέπτου Θείας Εἰκόνης αὐτῆς ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων,
ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε μετὰ τεσσαράκοντα
ἡμέρας τῆς ἁγίας αὐτῆς Κοιμήσεως.

Συντεθείσα μὲν παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Σοφωτάτου
Κυρίου Κυρίου

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ.

Καὶ αὐθις μετατυπωθεῖσα ἐπιμελεῖα

Ι. ΜΕΤΑΞΑ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

Τύποις Π • ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. • .

1896.

ΤΩ ΚΛΗΡΩ
ΚΑΙ ΤΩ ΛΑΩ ΤΗΣ
ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΣ
ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ

ΤΗΣ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΣ

ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ.

Ὁ Ἐκδότης

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΚΔ'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ φρικτοῦ θαύματος, τῆς Ὑπερου-
λογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρ-
θένου Μαρίας, γεγονότος ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτῆς
Ναῶ τῶν Μυρτιδίων, ἐν τῇ Νήσῳ Κυ-
θήρων, ὅτε τὸν παράλυτον ἤγειρε.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ
Ἰστώμεν στίχους δ'.

Ψάλλομεν δὲ τὰ προσόμοια τροπάρια τὰ εἰς τὸν μέγαν
ἑσπερινὸν ἤχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταχυμάτων.
Δόξα, καὶ Νῦν, τὸ παρὸν ἤχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, τὰ πολλὰ καὶ ὑ-
πὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἃ καθ' ἐλάχιστην ἐκτελεῖς τερα-
τουργήματα; Τίς μετὰ πίστεως καὶ πόθου, ἐπεκαλέ-
σθη σε, καὶ οὐκ ἔλαβεν, τὸ τῆς αἰτήσεως δώρημα;
ὅθεν καὶ ἡμεῖς, τῇ σκέπῃ σου προστρέχοντες, δεόμε-
νοι αἰτούμεθα, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι καὶ σῶσον
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια,
ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Συνδράμωμεν οἱ πιστοὶ, ἐν τῇ Κυθήρων νήσῳ καὶ τῷ
Ναῶ ἐλθόντες, τῆς Θεοτόκου πάντες Εἰκόνα προ-
σκυνήσωμεν.

Στιχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνοματός σου.

Παράλυτον καὶ γὰρ τὸν πρῶην θεραπεύεις, καὶ νῆ-
σον πραστατεύεις, ἀλώσεως βαρβάρων τὴν ἐπικαλου-
μένην Σε.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύομεν.

Ἀνάμνησιν σεπτὴν, καὶ θαύματος τὴν μνήμην, ἐπι-
τελοῦμεν φόβῳ ἵνα ρυθθῶμεν πάσης ἀνάγκης τε καὶ
θλίψεως.

Δόξα, καὶ Νῦν.

Δέσποινα ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία πάντων λιταῖς
προσδέχου πόθῳ, ὧν δούλων προσφευγόντων αἰεὶ τῇ
μεσιτείᾳ σου.

Νῦν ἀπολύεις, κ. τ. λ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἄσσοι νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ
ἄσσωμεν ἄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζον-
τες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε
ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ Πα-
ραλύτῳ τὴν ἱάσιν βραβεύσασα.

Ἐσπέρας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν,
τὸ Μακάριος ἀνὴρ, τὸ α'. ἀντίφωνον, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν σίχους ἢ. σιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος α'.

*Ω τοῦ Παραδόξου Θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου Θαύματος, τοῦ φανέντος ἡμῖν ἐν
τῇ μνήμῃ σήμερον, τῆς μόνης τὸν ποιητὴν ἡμῶν καὶ
Κύριον, τεκούσης ἁγίου σποράς, ἀνερμηνεύτως ἀβρό-
τως ὡς ἄνθρωπον, καὶ πόθῳ τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς εὐ-

φροσύνην καὶ ἦχον ἐόρτιον, καὶ πρὸς εὐωχίαν Θεῖαν
προσκαλοῦντος ἅπαντας τῇ Παρθένῳ κραυγάζειν,
χαῖρε πάντων ἡ ἀντίληψις.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων ἀγνή· ὅτι ἀνεδείχθη πη-
γὴ θαυματόβρυτος, ὁ πάνσεπτος καὶ τερπνός, καὶ
θεῖος οἶκός σου, συνδράμωμεν οὖν πιστοὶ, καὶ χαρ-
μοσύνης οἱ πάντες ὀψώμεθα, τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν,
καὶ ὑπερένδοξον ἔργον γεραίροντες, τῆς πανυπερά-
γνου Κόρης, τὸ λαμπρὸν τεράστιον, ἦν πιστῶς προ-
σκυνοῦμεν, τὸν Παράλυτον γὰρ ἤγειρε.

Τὴν σὴν ὕμνουσι μετὰστασιν, Θεομήτορ Κόρη, ἀ-
σωμάτων τάξεις τε, τὴν δόξαν σου καὶ λαμπροτητα
γεραίρουσαι, συμφώνως οὖν καὶ ἡμεῖς πάντων τὰ
στίφη πιστῶς συγκροτοῦμέν σοι, ἐν φόβῳ τε καὶ χα-
ρᾷ, τὴν θαυματόβρυτον ταύτην πανήγυριν, τῆς σῆς
πανενδόξου μνήμης, τεσσαρακονθήμερον, καὶ πιστῶς
προσκυνοῦμεν, τὴν πανσέβαστον Εἰκόνα σου.

Χαῖρε τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ὅτι σὺ ὑπάρχεις
πάντων τῶν προσφύγων σου, ἡ σκέπη τε καὶ ἐλπίς
καὶ καταφύγιον· διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν τεσσαρακον-
θήμερον πάντες ἐόρτιον, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, καὶ
εὐφροσύνης δοξάζομεν ἅπαντες, τὸ ὑπερφύες σου
θαῦμα, ὅτι τὸν Παράλυτον, πολυχρόνιον ὄντα, ὕγιῃ
ὄλον ἐτέλεσας.

Ἔτερα προσόμοια ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Κυθηραίων ἡ Νῆσος, σήμερον τέρπεται, ἐν τῇ
μεγαλουργίᾳ, καὶ θαυμαστοποιίᾳ, τῆς πάντων Βασι-

λίσεως μητρός τοῦ Θεοῦ, ὅτι πηγὴ ἀνεξάντλητος, νῦν ἐπεφάνθη ὁ θεὸς ταύτης Ναὸς ἱαμάτων τοῖς προστρέχουσι.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαξίως χεῖρας κροτήσωμεν, ἐν πίστει τε καὶ πόθῳ, τῇ Παρθένῳ βοῶντες· χαῖρε ἡ ζωοδόχος θεία Πηγὴ, τὰς ἰάσεις ἡ βλύζουσα, τοῖς ἀδιστακτικῶς αἰτοῦσι, καὶ τῷ Ναῷ, τῷ πανσέπτῳ σου προστρέχουσι.

Ρεῖθρα ἰάσεων βλύζεις τοῖς Κυθηραίοις ἄγνη, καὶ πᾶσιν Ὀρθοδόξοις, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι, καὶ πόθῳ προσιοῦσι τῷ σῷ Ναῷ· καὶ γὰρ Πηγὴ ἀνεξάντλητος, πάντων θαυμάτων ὑπάρχει ζωοποιός, καὶ Παράλυτον συνέσφιγξε.

Ρητρεῦσαι βρότειος γλῶσσα οὔτε μὴν ἄυλος, ἀξίως τὰ σὰ Κόρη, δύναται μεγαλεῖα, ἀλλ' οὖν νῦν ὀλοφύχως πόθῳ πολλῷ, μακαρίζομεν ἄχραντε, σὼν θαυμασίων τὴν ἄβυσσον εἰ πιστοὶ, καὶ τιμῶμεν τὴν Εἰκόνα σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὰ πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν σου τερατουργήματα; οὐ μόνον γὰρ Παράλυτον προσελθόντά σοι πιστῶς, θαυμασίως ἰάτρευσας· ἀλλὰ καὶ νῦν καὶ πάντοτε, τοῖς αἰτοῦσί σε πόθῳ, τὰ αἰτήματα παρέχεις· διὸ ἄχραντε Θεόνυμφε εὐχαρίστως σε γεραίροντες, τὴν ἀνωτεραν τῶν Χερουβίμ, καὶ καθαρωτέραν τῶν Σεραφίμ, ἀσυγκρίτως πόθῳ δεόμεθα· τὴν σὴν βοήθειαν ἡμῖν δώρησαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέτεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξηλθε ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαβρᾶν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη, καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ οἱ Ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτήν· καὶ εἶπεν· ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῇ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου· καὶ ἔστε τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίθων, καὶ βορρᾶ, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση οὗ ἐὰν πορευθῇς, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιησαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι· καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· ὥς φοβερός ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα,

ποιήσουσιν εἰ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ Σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδεξομαι ὑμᾶς λεγεί Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερικῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλᾶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δοξῆς ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Η σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε σούλους ἐπτά. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν, ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίστε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει· ὁ παιδεύων κακοῦς, λήψετε ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεὶ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἐλεγε κακεὺς ἵνα μὴ μισήσωσί σε·

Ἐλεγε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοῶ ὄφρα μὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται. Γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι Νομὸν διανοίας ἐστὶν ἀγαθὴς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα, ἤχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τοῖς πᾶσιν ἐπέλαμψε, τῆς Θεοτόκου ὁ Ναός· ἐν τούτῳ γὰρ προστρέγοντες ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ, τὰ αἰτήματα λαμβάνομεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως. Ἡ γὰρ χάρις κατώκησε τῆς Πανάγνου ἐν αὐτῷ· διὸ πάντες προσεῖπωμεν. Δέσποινα ἄγνη τοὺς σὲ τιμῶντας καὶ ἐορτάζοντας, περιφρούρει καὶ σκέπε, ἐκ παντοίων κινδύνων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Μέγας ἤχος τῶν ἐορταζόντων πέφηνεν, ἡ θαυματουργητικὴ ἄγνη, τῆς πανσέπτου καὶ παντίμου σου Εἰκόνης, ὅτι τὸν Παράλυτον ἤγειρε, καὶ τὴν Νῆσον ταύτην περιέπει ἀπὸ παντοίων κινδύνων. Διὸ πάντες πιστοὶ ἐν φωνοῖς ἀγαλλιάσεως μεγαλύνομεν τὸ ὄνομά σου Δέσποινα καὶ δοξολογοῦμέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν πιστῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· ἤχος πλ. β'.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς τὰς ὁμηγύρεις τῶν πιστῶν, ἡ πανέορτος καὶ πανθαύματος πανήγυρις, τῆς πανυμνήτου, Θεομήτορος, δεῦτε οὖν φιλέορτοι,

καὶ φιλόδουλοι τῆς ἡμῶν Δεσποίνης, ἑορτάσωμεν
 ψαλμικῶς τὴν πάνσεπτον μεγαλουργίαν αὐτῆς ἐπὶ
 τῇ θεῇ νεύσει τῇ χαριτοβρύτῳ τῆς παντίμου αὐτῆς
 Εἰκόνης· ἰδοὺ γὰρ οἱ προστρέχοντες πίστει καὶ πόθῳ
 πρὸς αὐτὴν, κορέννυνται ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμά-
 των· οὐ μόνον γὰρ παράλυτον θαυμασίως συνέσφιγ-
 ξεν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αἵτησιν τοῖς πᾶσι χορηγεῖ·
 πάντες οὖν βοήσωμεν· φύλαξον ἡμᾶς πανάχραντε
 Θεοτόκε, ἐκ τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ σῶσον τὰς
 ψυχὰς ὑμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Λεῦτε νῦν φιλέορτοι, δεῦτε πιστῶν πάντων σύλλο-
 γος, δεῦτε ἄτμασι μέλψωμεν, δεῦτε ἐπαινέσωμεν,
 μητρόθεον Κόρην, διάσωσμά πάντων, δεῦτε συμψάλ-
 λωμεν θερμῶς, αὐτῆς τὰ θεῖα μεγαλουργήματά, καὶ
 πόθῳ μελωδήσωμεν, τὸν ὕμνον τὸν Ἀρχαγγελεῖόν·
 χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Τεσσαρακονθήμερον τῆς παναγίας κοιμήσεως, τῆς
 Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δεῦτε νῦν φιλέορτοι τιμή-
 σωμεν πάντες, ἐν πίστει καὶ πόθῳ, καὶ εὐλαθείᾳ προ-
 σεχῶς, αὐτῆς, ὑμνήσωμεν τὰ θαυμάσια, καὶ πάντες
 προσκυνήσωμεν, αὐτὴν τὴν πάντων Βασίλισσαν, καὶ
 εὖν φόβῳ βοήσωμεν, χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Νῦν σε μακαρίζομεν, καὶ εὐλαβῶς προσκυνούμεν σε,

μετὰ φόβου καὶ πίστεως, θερμῶς μεγαλύνοντες, Θεο-
 μητορ Κόρην, τὰ σὰ μεγαλεῖα, αἱ γενεαὶ πᾶσαι πι-
 στῶν· ὅτι παρέχεις θεῖα δωρήματα, τοῖς πόθῳ προ-
 σιοῦσί σοι, καὶ ἰατρεύεις νοσήματα, καὶ Παράλυτον
 ἤγειρας, τὸν πιστῶς προσελθόντα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Ὡ τῶν πολλῶν σου θαυμάτων ἀγνή· πῶς ταύτη
 τῶν τῇ Κυθηραίων Νήσῳ, δέδωκας εἰς ἐπίσκεψιν τὴν
 θεῖάν σου εἰκόνα· πηγὴ τῶν θαυμάτων τοῖς προστρέ-
 χουσιν ὑπάρχει· δι' ἧς ἡμῖν τὰς ἐνεργείας τὰς σὰς
 φανεροῖς· καὶ γὰρ τὸν προσιόντα σοι Παράλυτον
 ποτὲ ζεύσῃ τῇ ψυχῇ, λαμπρῶς ἰάτρεισας, καὶ τὴν
 τῷ ὄρθρῳ ῥῶσιν δέδωκας αὐτῷ· ἀλλ' ἢ πάντα τὰ
 πρὸς βοήθειαν ἡμῖν ἀπονέμουσα, οὐ μόνον αὐτὸν ὑγιή
 ἐτέλεσας, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς πίστει τε καὶ πόθῳ
 σοι προστρέχοντας, χαρίσμασιν ἰάσεως πλουτίζεις·
 ἐν ἀνάγκαις γὰρ κατίδομεν, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνοργῶς
 τὴν ἐπικουρίαν σου, καὶ ἀνομβρίας αὐχμὸν, καθεκά-
 στην θεραπεύεις· διὸ καὶ οἱ καρδίαι ἡμῶν πρὸς τὸν
 πόθον σου ἀναφλέγονται, καὶ μετὰ πίστεως συνα-
 θροισθέντες τῷ σὺ Ναῶ, δοξάζομεν τὰ μεγαλεῖά
 σου, καὶ πόθῳ δεόμεθα, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον ἡ συνήθης στιχολογία.

Εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν Κάδισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Λεῦτε πάντες οἱ πιστοί, δεῦτε θεάσασθε θερμῶς, θαῦ-
 μα παράδοξον καὶ γὰρ, σήμερον ἐλαμψεν ἡμῖν, ἐν τῇ
 πανόεπτῳ καὶ τεσσαρακονθήμερῳ, ἡμέρᾳ τῆς ἀγνῆς

θείας κοιμήτεως, ἐν ᾗ λαμπρῶς τελοῦμεν τὴν πανή-
γυριν, πῶς ὁ λαὸς καὶ παῖδες τῶν Κυθηραίων· καὶ
ὁ Παράλυτον ἤγειρεν ἡ Θεοτόκος, ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν
Μυρτιδίων Ναῷ αὐτῆς.

Δίς.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα· ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσαχθέν.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὁ πιστὸς σύλλογος λεῖτος, ἐν τῷ
πανσέπτῳ Ναῷ Κόρη πανάχραντε, μετὰ πόθου προ-
θύμως νῦν προσπελάζων, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου κρά-
ζει θερμῶς· ἐν ᾧρᾳ τῆς καταδίκης τε καὶ ὀργῆς, τῆς
μελλούσης κολάσεως· λύτρωσαι πάντας τοὺς πιστοὺς,
καὶ σωτηρίαν δώρησαι τοῖς πιστῶς προσκυνουσί σε.

Εἰς τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Λαβιτικῶς νῦν οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν, τὰ μεγαλεῖα
σου ἁγνή Θεοτόκε, καὶ μετὰ πόθου κράζομεν βοῶντες
θερμῶς, ὅτι σὺ παριστάσαι ὡς παντάνασσα Κορη, ἐκ
δεξιῶν πανάχραντε τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου· διὸ μὴ
παύσῃ πᾶσι βοηθεῖν, τοῖς ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖά σου θαύ-
ματα.

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος.

Προκείμενον, ἤχος δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἀκούσων θεγάτερ καὶ ἴδε. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξο, καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἤχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Ζῆτει εἰς τὴν λιτήν.

Εἶτα οἱ κανόνες, καὶ ὁ μὲν πρῶτος συντεθεὶς παρὰ τοῦ

Πανοσιωτάτου Κδρ Μελετίου Καλλονᾶ καθηγουμένου τῆς
Ἀγκαράνθου ἁγίας Μονῆς, καὶ πρωτοσυγγέλου τῆς καθολι-
κῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας, περιέχει τοὺς ἐξήκον-
τα δυνατοὺς κατὰ τὸν Μέγαν Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν,
λέγοντα εἰς τὴν Ὁκτώηχον εἰς τὸν πλ. δ'. ἤχον, εἰς τὸν
Ὁρθρον τῆς τετάρτης. Ὡδὴ θ'.

Ἡ θεία κλίνη Σολομών, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξή-
κοντα, ῥήσεις τῆς θείας Γραφῆς. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνον ᾄδω σοι καὶ νῦν Παρθένε Μαρία ἁγνή,
Μελέτιος Καλλονᾶς.

Οἱ δὲ ἕτεροι συνετέθησαν παρὰ τοῦ ρηθέντος
Σωφρονίου Κυθηραίων.

Ὡδὴ, α'. ἤχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Ἰδοὺ καὶ οἱ δυνατοί. Βάτον.

Ὑμνήσωμεν ἅπαντες πίστει καὶ πόθῳ, Μαρίαν τὴν
ἁχραντον, Βάτον ἀκατάφλεκτον, ἣν εἶδε πάλοι Μω-
σῆς, καὶ ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ πάντες δοξάσωμεν.

Ῥάβδον.

Μαρία πανάχραντε Θεοκυῆτορ, σὲ Ῥάβδον γινώσκο-
μεν τὴν Ἀσρωνήτιδα· ἐβλάστησας γὰρ σαρκί, ἀνευ
σπορᾶς τὸν Ἰησοῦν, καὶ σὲ δοξάζομεν.

Στάμνον καὶ Στήλην.

Νομὴν τὴν φερέσβιον πᾶσι παρέχει, ἡ Στάμνος ἡ
φέρουσα μάννα τὸ οὐράνιον, στήλη φωτίζουσα φῶς,
τὸν Νέον Κόρη Ἰσραὴλ· διὸ σε δοξάζομεν.

Πλατυτέραν Οὐρανῶν, καὶ θρόνον.

Ὁ Κύριος ἔδειξέ σε Πλατυτέραν, Οὐρανῶν πανάχραν-

τε Θρόνον τε Χαιρουδικόν· ἐνῶ αὐτός ὁ Χριστός ἐπα-
νιπαύσατο· διὸ πιστῶς σε δοξάζομεν.

Νεφέλην καὶ Αὐγὴν μυστικὴν.

Νεφέλη δλόφωτε σὺ φωτιεῖς μου, τὸν νοῦν τὸν ἐν
πίθεσιν ἡδωνῶν σκοτούμενον· ὡς γὰρ Αὐγὴ μυσικὴ,
φέρει τὸν ἥλιον Χριστόν, μεθ' ὃν σε δοξάζομεν.

Ἄνασσαν.

Ἀνάκτων τὸ κούχημα, νύμφη τοῦ Λόγου, ἀνύμφευ-
τε Ἄνασσα δεῖξόν με ἀνώτερον, τῶν ἐν ἐμοὶ κραταί-
ως βασιλευόντων παθῶν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἄλλος Κανὼν, Σωφρονίου Κυθήρων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μητέρα μέλψωμεν ὁρρήτου λόγου.

Ἄλλος ὁ αὐτός· Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν θεῖαν παράσχου μοι Λόγε Σοφίαν, ὑμνήσαι τὴν
ἄχραντον, τὴν ὁρρήτως τέξασαν, σὲ τὸν ζωῆς χορη-
γόν, ἀνακηρύττειν τε πιστοῖς τὰ μεγαλεῖα αὐτῆς.

Πκούσθη ἐξαίσιον θαῦμα Παρθένου, Παράλυτος ἔρ-
ρωτοι ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς, καὶ ἤλατο ἀληθῶς,
ὥς περ δορκὰς ὑμνολογῶν τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτῆς.

Ναῶ νῦν προσέλθετε τῆς Παναμώμου, οἱ νόσοις
τρυχόμενοι, καὶ δεινῶς στερούμενοι, δυνάμεων φυσι-
κῶν, ὅπως ὑγείαν ποθητὴν λάβετε πάντων κακῶν.

Μητέρα πανάσπιλον γεγεννηκυῖαν, Υἱὸν Θεοῦ ἀναρ-
χον, εὐφημοῦντες ἄνωμεν, τῶν χαρισμάτων πηγὴν·
ῥέει γὰρ ῥεῖα μυστικῶς πᾶσι τὴν ἰασιν.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, ἡχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τὴν ἀχλὴν καθίρισαν ἄγνη, τοῦ νοός μου Δέσποινα,
καὶ καταλάμαρνον νῦν τὴν σκοτόμαιναν καὶ τὸν ζό-
φον τῆς καρδίας μου, σὺ διδοῦσά μοι λόγον, ἡ τὸν
λόγον τέξασα· ἵνα ἐν αἰνέσει χαίρων σου ὑμνήσω τὰ
θαυμάσια.

Ἡ ἀγία τέξασα Θεὸν πάντων ἀγιώτατον, σὺ καθο-
δήγησον Κόρη τὸν λόγον μου, καὶ τὴν γλῶτταν κί-
νησον, μεγαλύναι εὐφροσύνως τὰ θαύματα, καὶ δο-
ξολογήσαι μόνην μόνην σε τὴν Δέσποιναν τοῦ σύμ-
παντος.

Θαυμασιὸς καὶ λίαν εὐκλεὲς, δέδεικται πανάχρυν-
τε, τῶν Μυρτιδίων ὁ πάνσεπτος εἰκὸς σου εἰς τὸν κόσ-
μον ἄταντα· ἐν αὐτῷ καὶ γὰρ πᾶσι τοῖς προσπειά-
ζουσι, βρύεις ἱματίων ἄρθονα χαρίσματα Θεόνυμφ.

Ολοφύγως ἤχθισμεν πρὸς σέ, πάντες μετὰ πίστεως,
τοῦ ὑμνήσαι τὰ θεῖα θαυμάσια, καὶ τὰ μεγαλειᾶ
σου· διὸ ἄχραντε Θεοτόκε πᾶσιν ἡμῖν, δώρησαι πται-
σμάτων καὶ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Λίθον θν ἀπεδοκίμασαν.

Χαρὰν καὶ Σωτηρίαν.

Δεῖτε πάντες εὐφημήσωμεν, τὴν Χαρὰν τοῦ κόσμου,
οἱ σωτηρία πᾶσιν ἀπεφάνθη, τοῖς πάλαι αἰχμαλώ-
τοις κλόγοις ἐν πάθει, καὶ τὴν ἀπάθειαν διδοῦσα,
ἅπαντας πιστοὺς ἐσπερώσει.

Παρθένον.

Ω Παρθενικὸν ἀπάνθισμα, τὸ τῆς παρθενίας καύχημα καὶ κλέος, καὶ Μητέρων δόξα· σοὶ γὰρ τῆς Παρθενίας τὰ κλειθρα πεφύλαξαι, Χριστὸς ἐκ σοῦ Κόρη τεχθεὶς, ἅπαντας πιστοὺς ἐστερέωσε.

Παράδεισον. Λιμένα.

Σὺ εἰ λογικὸς Παράδεισος, πάντες σε ὑμνοῦμεν, Λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ κληδονιζομένων, Θελάσσης κυμαίνουσης τοῦ βίου πλωτῆρων τε· σῶσον Παρθέने τῶν δεινῶν, ἅπαντας πιστοὺς καὶ στερέωσον.

Σκηνήν.

Ὁλος οὐρανόθεν ἤλυθεν ὁ Λόγος τοῖς κάτω καὶ Σκηνήν ἁγίαν καὶ καθαρὰν εὐρών σε, ὅλος ἐν σοὶ Παρθέने ὁρρήτως κατώκησε, οὐδόλως τῶν ἀνωθεν ἀπῶν· σῶσόν με διὸ καὶ στερέωσον.

Κλίμακα.

Εἶπεν Ἰακώβ σε Κλίμακα, οὐρανεῦ Παρθέने, δι' ἧς καὶ κατέβη ὁ Θεὸς τῶν ὅλων, καὶ σάρκα τὴν βροτείαν ὁρρήτως προσείλφε, καὶ καθηγιάσεν αὐτήν, καὶ τῷ Πατρὶ φίλην κατέστησε.

Κολυμβήθραν.

Κάθισιν ψυχῆς καὶ σώματος, δὸς καὶ μοῖ Παρθέने· σὺ γὰρ ἐκκαθαίρεις μολυσμοὺς πταισμάτων, ὅτι Κολυμβήθρα σωτήριος δείκνυσαι, δι' ἧς σωζόμεθα πιστοί, καὶ Σωτηρίᾳ στερεούμεθα.

Ὁ αὐτός. Στερεωθήτω ἡ καρδίᾳ μου.

Νῦν ἐπληρώθη ῥῆσις λέγουσα, Ἡσαίου τότε ὡς ἔλαφρος, χαλκὸς ἀλείπεται· ἰδοὺ γὰρ Παραλύτου ὡς ἔοικε, σφυρὰ διελύθησαν· ὄντος θαῦμα παράδοξον.

Τὴν πρὸ τοῦ τόκου Θεονύμφευτον, ἐν δ' αὐτῷ τῷ τόκῳ πανάφθορον, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς, Ἀειπαρθενον ἄτντες, ἀνυμνήσωμεν βοῶντες, χαίρε κόσμου διάσωμα.

Εἶχ τὸ πρὶν κατάρσος γέγονε, καὶ φθορὰς αἰτία τοῖς ἀνθρώποις, οὐ δὲ Παρθέने τέλουγῳ, εὐλογίᾳ καὶ χάριτος, πέλαγος τε ἰσμάτων, καὶ πεγὴ ἀνεξάντλητος.

Ρίσεις σε ὕλινην Σολομόντειον, δυνατῶν κυκλόντων καὶ Πάντα γενε, ἀνακηρύττουσι φαιδρῶς, ἐξ ἧς πᾶς προσερχόμενος, μετὰ πίστεως λαμβάνει, αἰτημάτων τὰ ἔπιθλα.

Ἄλλος. Τῆς πίστεως ἐν πέ-ρα· ἦχος β'.

Εὐχόμενος ἐν πνεύματι καὶ καρδίᾳ ὁρῶν αὐτὸν τελείως ἱερευθέντα, παράλυτος ὑπάρχων πρὶν ὁ σὸς δούλος ἀγνή ἐδόξιζε, τὰ μεγαλεῖά σου, σὺ μου, εἰ βοήθεια κράζων Πανάχραντε.

Ὁ πλείετος ὄχιλος Κόρη τῶν Κυθηραίων, συνήχθη μετὰ πόθου ἐν τῷ Νοῷ σου, ἑμῶν καὶ μεγαλύνων ἀκαταπαύστως, τὴν θουματούργειαν, ὅτι συνέσφιγξας, τὸν ποτὲ Παραλύτον, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Μεγάλως ἐδοξάσθη ὁ Θεὸς οἶκος, ὁ σὸς Θεοκυητορ τῶν Μυρτιδίων, ἐν ταύτῃ σου τῇ νήσῳ τῶν Κυθηραίων, ἐν κόσμῳ δὲ παντὶ μακαριοῦσί σε· ἐν αὐτῷ γὰρ ἡγείρας τὸν παράλυτον.

Καλῶς προεμπνύθης ἡ κολυμβήθρα προβατική ἡ Πά-
λαι τῶν ἱσμάτων· πηγὴ γὰρ ἀνεδείχθης ὡς ἐπὶ
νῦν, ἡ γειρε ποράλυτον, καὶ οὐ πανάχραντε, σήμερον
ιάτρευσας νέον ποράλυτον.

Καταβυσία. Τὸς τοὺς ὑμνολόγους.

Κήθισα· ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη εὐλκῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαὸς καὶ ἐ-
λήλθινεν εἰς νοῦν, τῶν ὀκενώτων δωρεῶν, πρὶν αὖ
εἶναι Θεόνυμφε καὶ Παρθένε, ἄνδρον, Πρίευν,
καὶ πανέντιμον, πύλην κεκλεισμένην Θεοῦ ἡρώων, καὶ
ἱερὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, καὶ πλάστου Πατρὸς τοῦ
ὕψιστου, τοῦ γεννηθέντος σπέρματος δίχα, ἐκ τῆς νε-
δύος σου τῆς θεόπαιδος.

Δόξα, καὶ νῦν· ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία καθαρὸν, τοῦ Σωτῆρος δοχεῖον, καὶ πάντων
τῶν πιστῶν καύχημά τε τὸ θεῖον, συμφώνως γεραίρο-
μεν, εὐφρομῶντες τὴν δόξαν σου· οὐ γὰρ πέφησας
τῶν ασθενούντων ἡρώσις· οὐ δὲ γέγονας ἀμαρτω-
λῶν Σωτηρία, καὶ πάντων βοήθεια.

ᾠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἀστέρια.

Ἀνέτειλεν ἐν κόσμῳ λαμπρότατος Ἀστήρ, ἡ Παρθέ-
νος Μαριάμ, ἐμφαίνουσα πιστοῖς, δικαιοσύνης τὸν
ἡ ἱόν Χριστὸν Δεσπότην καὶ καταυγάζουσα πόθῳ
πάντας κραυγάζειν· δόξα σοι ἄγνη Θεοδόξαστε.

Λυχνίαν, Ὁδηγόν.

Ἰδοὺ πάντες σε ἔγνωμεν, Λυχνίαν φωτεινὴν, τὴν τὸ

φῶς ἀετράπτουσαν τὸ θεῖον τοῖς πιστοῖς, καὶ ὁδηγὸς
Σωτηρίας οὐ ἀγνή ὑπάρχεις· διὸ πρὸς φῶς ὁδήγη-
σον καὶ ἐγὼ σοὶ κράζειν, δόξα σοι ἄγνη Θεοδόξαστε.

Νεφέλην ὁμβροτόκον.

Νεφέλην ὁμβροτόκον αὖ εἶδε Γεζεὼν, τὸν ὁμβρον
τῆς χάριτος κατέχουσα Χριστὸν ὁμβροσον οὖν τὴν
καρδίαν μου ἐξηραμένην, καὶ σωτηρίαν ἐρόισό, με
τοῦ βῆ· σοι, δόξα σοι ἄγνη Θεοδόξαστε.

Ὅρος κατάσκιον.

Ὅρος τὸ κατάσκιον ὃ εἶδεν Ἀβδακὺμ, οὐ ὑπάρχεις
Δέσποινα μητροθεν ἄγνη ἐσχισμένη τῷ Πνεύματι
τῷ ἁγίῳ σκέπατον οὖν με τῇ σῇ χάριτι βοᾶν σοὶ
δόξα σοι ἄγνη Θεοδόξαστε.

Ναὸν Θεοῦ.

Ναὸν ἡγιασμένον κηρύττομεν ἄγνη, ἐν ᾧ σαρκὶ κα-
τώκισεν ὁ ὕψιστος Θεός, συνομιλήσας ἀνθρώποις· διὸ
Παρθένε, ναὸν αὐτοῦ καὶ ποιήσον ἵνα κράζω, δόξα
σοι ἄγνη Θεοδόξαστε.

Πύλην.

Πύλην σε κεκλεισμένην εἶδεν Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθε
Χριστός· καὶ ὥφθη ἐν σαρκὶ, ἐσφραγισμένην φυλάξας
σε αὖτις Κορὴ· διὸ καὶ Πύλην γεραίρομεν Σωτηρίας·
δοξα σοι ἄγνη Θεοδόξαστε.

Ὁ αὐτός. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ἀκούσωμεν Προφήτου βοῶντος ὡς πιστοί, δόξα πάντα

ἔσωθεν αὐτῆς τῆς θυγατρὸς, τοῦ Βασιλέως καὶ μόνου
δυνατίου· αὐτὸς γὰρ ταύτην τῆς φύσεως ἀνωτέραν,
καὶ ἀριότεραν εἰργάσατο.

Νοός τῶν Μυριτίδιων ἡμᾶς γηγενεῖς, συγκαλεῖται
σήμερον πάντερπον προστιθεῖς, τὴν πανδαισίαν πάν-
των τῶν χαρισμάτων, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος
δεῦτε, πάντες πνευματικῶς κατατρυφήσωμεν.

Μεγάλῳ χαρισμάτων βυθόν σε ἀληθῶς, Χριστὸς
ἐποίησεν γενόμενος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος φύσει τέλει-
ος, οὐ δοκῇ διὰ πάντες ὁδοδόξως ὁμολογεῖν,
Κυρίως Θεοτόκον καὶ Δέσποιναν.

Ἐγούσα παρρησίαν θρόνῳ τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεομήτορ
ἄχριντε δυσώπησον καὶ νῦν, τοῦ λυτρωθῆναι περισ-
τοῦ διαβόλου, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ τὰ σὰ ὑμνεῦντας με-
γαλεῖα, καὶ δοξολογοῦντας τὴν μνήμην σου.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου. ἤχος β'.

Παλάλλετο εὐφροσύνως πιστῶς ὁ Θεόδωρος, ὁ πρῶτος
Παράλυτος, ὅλον ὄρων ἀξιούμενον, ἑαυτὸν τῆς χάρι-
τος, καὶ δωρεᾶς τῆς θείας, ὑμνολογῶν τὴν εὐσπλαγ-
χνίαν σου.

Τὸ θυμὸν σου, καταπλήττει πιστῶν τὴν δάνοιν,
Θεομήτορ ἄχριντε διὰ τὴν θείαν Εἰκόνα σου, πόθῳ
ἀπαιζόμενοι, σὲ μεγαλύνομεν, ταύτην προσκυνεῦντες
ἐκείνῳ.

Ὡς φύλακτ' βοηθὸν καὶ ἐπίκουρον ἄχριντε, πάντες
σε κεκτήμεθα πνιτοῖσι ἐν περιστάσει, καὶ νῦν σὲ
προσπίπτοντες, ἐπικαλούμεθα, μὴ παρίδης ἡμᾶς κιν-
δυνεύοντας.

Ἀνύμφευτε ἡ Θεὸν σωματούμενον τέξασα, σῶσόν με
παράλυτον, γεγεννημένον τοῖς πτοίσμασι, καὶ τῶν
μολώπων ἴασιν, ψυχῆς καὶ σώματος, ὡς συμπαθε-
στάτη μοι δώρησαι

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ᾠδὴ ε'. τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν.

Μητέρα Θεοῦ.

Ἀνύμφευστον πανάχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πάντες
οἱ πιστοὶ σὲ πόθῳ δοξάζομεν, καὶ μεγαλύνομεν τὸν
τόκον σου· χεῖρε Μήτηρ Κυρίου, χεῖρε δεδοξασμένη.

Θαῦμα μέγα.

Ρητρεύειν οὐ δύναται γλῶττα εὐδενός, βοότειος ἁ-
γνὴ τὸ μέγιστον θαῦμά σου· τὸν ὑψιμέδοντα γὰρ τέ-
τοκας, τὸν ὄντα σωτηρίαν πᾶσι τοῖς σὲ τιμῶσι.

Θεμέλιον. Ὁχημα.

Θεμέλιον τῆς πίστεως καὶ ὄχημα μυστικόν, ἐν ᾧ
Χριστὸς ὁ βασιλεὺς ἀνεπαύσατο, καὶ τὴν ἡμῶν πίστιν
ἐστερέωσε, κηρύττομέν σε πάντες ὑπερευλογημένη.

Ἐλπίδα.

Ἐλπίς καὶ καταφύγιον ἀπάντων εὐσεβῶν, πέφυκας
Παρθένε ἁγνή Θεοδόξαστε· διὸ καὶ γὰρ βοῶ σοι ὁ πα-
νάτωρ, σῶσόν με κόρη σῶσον, τὸν σὸν ἀχρεῖον
δούλον.

Λουτήρα.

Νοός μου τὴν κατήφειαν ἐκδίωξον ἁγνή, ἀπόπλυνον

τὸν ρύπον τῆς συνειδήσεως· σὺ γὰρ Λουτὴρ ὑπάρχεις σωτήριος· ὦ γλυκυτάτη Κόρη, σῶσόν με τὸν σὸν δούλον.

Δοχεῖον.

Εὐλογημένη Πάναγνε Δοχεῖον καθαρὸν, τοῦ πᾶσαν ἐν δαρκὶ τὴν κτίσιν κατέχοντος, δοχεῖον καὶ τῆς αὐτοῦ χάριτος, ἔργασαι τὸν σὸν δούλον ὦ γλυκυτάτη Κόρη.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Λυχνίαν σε γινώσκωμεν Μαρία σεμνή, μετὰ λαμπάδιων χρυσῇ τὴν ἐπτάφωτον· σοὶ γὰρ ἡ χάρις, ἐπεσχίασε, Πνεύματος μυστηρίων ἐπτάκτινος καὶ Θεία.

Ψεκάδα τὴν εὐράνιον ἐδέξω ἐν γαστρὶ ἐπελεύσεθ' Θεοῦ πνεύματος παρὰ Πατρός· καὶ σάβξ ὁ Λεγὸς ἐρημάτισε, καθ' ἡμᾶς ἄνευ ρύπου Παρβενόμητορ Κόρη.

Ὡ μέγα τὸ μυστήριον τοῦ τόκου σου ἄγνή, οὕτως ἀκατάλυκτον καὶ ἀνερμήνευτον, Θεὸς ἀνθρώποις πεφανέρωται, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Μυστήριον ἀνώτερον τῶν τοῦ Θεοῦ τερσσιῶν πάντων ἐν σοὶ πεφανέρωται· ὁ γὰρ ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀμήτηρ, νῦν ἐκ σοῦ ἀπάτωρ γεννᾶται κατὰ σάρκα.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Ρημάτων φωνῶν, καὶ τῶν δακρύων λείποινα ὑπέκουσας, τοῦ παρακαλοῦντός σε, πίστει καὶ ποθῶ Πιρρὰ λούτου ποτὲ, καὶ ταχέως τὴν ῥώσιν αὐτῷ τελείως ἐνειμας.

Ἰδὼν ὁ λαὸς ὁ τῶν Κυθήρων Πάναγνε τὸ μέγιστον, τῆς θαυματουργίας σου, πάντες τῷ ναῷ σου νῦν προστρέχοντες, εὐχαρίστως ἐν πίστει συμφώνως σὲ δοξάζουσι.

Αγάλλεται νῦν, καὶ χορεύει μυστικῶς ἅπαν τὸ πλῆρωμα τῶν πιστῶν Πανάχραντε, ἐν τῇ πανευσήμενῃ πανηγύρει σου, τῆς σῆς μνήμης τιμῶντες τὴν τεσσαρακονθήμερον.

Λυτρεῖται πασῶν ἀναγκῶν καὶ πειρασμῶν ἡ Νῆσος Δέσποινα, ἔχουσα προστάτιν σε ὀρθῶν καὶ φύλακα καὶ πρόμαχον, καὶ γεραίρει διό σου, λαμπρῶς τὴν ἐπιείκελάν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ 5'. Τὸν Προφῆτην Ἰωάνν.

Καθέδραν.

Μακαρίζω σε ἄγνή, τὴν Καθέδραν τοῦ Θεοῦ, ἣν ἡγάσεν αὐτὸς, καὶ καθήσας ἐπὶ σέ, παρέχεται τὴν σωτηρίαν τοῖς σὲ δοξάζουσι.

Καταφύγιον.

Ἀσμασι μελωδικοῖς, ἀνυμνοῦμέν σε λαμπρῶς, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Καταφύγιον τερπνόν, ἀπάντων γὰρ, πιστῶν ὑπάρχεις τῶν δοξαζόντων σε.

Πηγὴν.

Ρητορεῦσαι ἀτονεῖ, πᾶσα γλῶσσα εὐπρεπῆς, μεγαλειᾶ σου ἄγνή· σὺ γὰρ πέφυκας ἡμῖν, Πηγὴ ζωῆς, καὶ σωτηρίας τοῖς σὲ δοξάζουσι.

Τράπεζαν.

Ἰδοὺ τέθηκεν ἡμῖν, ὁ τῆς Κτίσεως Σωτὴρ, τὴν Μητέρα ἑαυτοῦ, Τράπεζαν ὡς μυστικὴν, ἐκτρέφουσαν, τῷ θεῷ ἄρτω τοὺς προσιόντας πιστῶς.

Κρατῆρα.

Ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὸν Κρατῆρα τῆς ζωῆς, τὸν προχέοντα ἡμῖν, τὰ νάματα τῆς Σωτηρίας, ἣν προσκυνήσωμεν.

Μεσίτριαν.

Μεσιτείαν τῶν πιστῶν ἐγνωμεν πρὸς τὸν Θεὸν τὴν πανάχραντον ἀγνὴν, ἣν καὶ προβαλλόμεθα, πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Τὸν Προφήτην.

Εορτάσωμεν πιστοὶ, εορτὴν πάντως καὶ νῦν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, Βασιλίσσης τοῦ παντός· ἰδόμεν γὰρ τὸν παρειμένον συνεορτάζοντα.

Νίκην ἐσχηκας σεμνὴ κατὰ νόσων φθαρτικῶν, ὡς τοῦ μόνου ἱατροῦ τῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν, ὑπάρχουσα, Μήτηρ καὶ παῖς· ὦ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Ἀπελύθησαν σφυρὰ, παραλύτου ἐκ μητρὸς, τοῦ ἱάσαντος φρικτῶς, παρειμένους ῥύμασι· δύναμις γὰρ Υἱοῦ τυγχάνει τῇ ἐξουσίᾳ Μητρὸς.

Ρητορεύει ἐμφανῶς, ὁ γραμμάτων ἄπειρος, καὶ κηρύττει ἅπασιν μεγαλεῖα τῆς Μητρὸς, ἐξαίσια τῆς Θεοτόκου λαβὼν τὴν ἴασιν.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίας Σφοαγίς Κόρη πέφυκας, Μῆτερ Ἀειπρόθενε τοῖς προσπελάζουσιν, ἀγνὴ τῷ θεῷ οἶκῳ σου, καὶ τιμῶσι πιστῶς τὴν Εἰκόνα σου.

Μόνη γέγονας Κόρη ἀντίληψις, ταύτης σου τῆς Νήσου Θεὸν ὡς γεννήσασα καὶ ἀνομβρίας ἔλυσας, τὸν αὐχμὸν καὶ τὴν γῆν κατεδρόσισας.

Ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος οἶκός σου, πάντα γνε Θεόνυμφε πρὸς τῷ δούλῳ σου, καὶ ἐν αὐτῷ κατώκητις, καὶ πηγὰς ἀνοβλύζεις ἰάσεων.

Λύτρωσόν με Παρθένε τὸν δαίλαιον, πάτης περιστάσεως καὶ κατακρίσεως, ἐχθρῶν ἐπεμβαίνοντων μοι, καὶ κολάσεως ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Καταβασίε. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, ὡς χορηγούσῃ τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα ἀναμέλποντες εὐφήμια μετὰ πόθου· ἀλλ' ὡς ἡγεῖρας παράλυτον Θεόνυμφε, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περιστάσεως, τοὺς σοὶ κράζοντας· χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀγγελοὶ δορότως, καὶ βροτῶν πᾶτα φύσις, συμφώνως ἀνυμνήσωμεν πάντες, τὴν πανθαύμαστον Θεοτόκον ἀγνὴν· πολλῶν γὰρ θαυμάτων αὐτοῦργός πέφηνε, καὶ ταύτην χαρμοσύνῳς εὐφημήσωμεν, πιστῶς βοῶντες.

Χαῖρε Παρθένα Μήτηρ Κυρίου.

Χαῖρε ἀρχὴ Μυστηρίου Θείου.

Χαῖρε ἀνομβρίας εὐχμὸν καταπαύουσα.

Χαῖρε ἐναντίους ἐχθροὺς καταθραύουσα.

Χαῖρε ὅτι τὸν παράλυτον καθυγείωσας λαμπρῶς.

Χαῖρε ὅτι τῶν προσφύγων σου προστατεύεις ἐναργῶς.

Χαῖρε ὅτι τῶν Κυθηραίων πέλεις καύχημα πάντων.

Χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ὑπερμέγιστον θάμβος.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐπέλαμψε.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ λύπη κατέπαυσε.

Χαῖρε ἀγνὴ ἀσθενῶν ἱατρεία.

Χαῖρε πάντων τῶν Πιστῶν Σωτηρία.

Χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ποιούμεν ἐνθύμησιν τοῦ θαύματος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων ἐν τῇ Νήσῳ Κυθήρων ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε.

Στίχ. Τέρας νεουργῶν εὐλογῶ τῆς Παρθένου.

Ἐσφιγξε καὶ γὰρ νῦν μέλη παρειμένα.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη ἔρῳται Παράλυτος.

Εὐρισκόμενος εἰς ταύτην τὴν νῆσον τῶν Κυθήρων ἕνας ἐρημίτοπος, λεγόμενος Μυρτίδια, (διατὶ ὅλος δασομένος ἀπὸ μυρτιάς, καὶ ἀκατοίκητος, μόνον τὰ ζῶα τῶν ἀγροίκων ἐκεῖ ἔβασκαν), ἔπραττεν ἐκεῖ κάποιος εὐλοβὴς Χριστιανός, καὶ αὐτὸς ὀδηγηθεὶς ἀπὸ κάποιαν θεωρίαν ὅπου εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του, ἔχοντας περισσὴν εὐλάβειαν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἐπήγαγε συχνότερα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον καὶ στέκοντας ἐκεῖ, στοχαζόμενος τοῦ τόπου τὴν ἀγριότητα

τα, ἤκουσε φωνὴν ἀοράτως ὅπου τοῦ ἔλεγεν, ἂν μὲ γυνεὴς ἐδῶ σιμὰ εὐρίσκεις τὴν Εἰκόνα μου, καὶ εἶναι καιρὸς ὅπου ἤλθα, καὶ εὐρίσκομαι ἐδῶ, διὰ νὰ δώσω βοήθειαν ἐποῦτου τοῦ τόπου. Ἀκούοντας δὲ τὴν φωνὴν ὁ εὐλαβὴς ἐκεῖνος Χριστιανός, καὶ στρεφόμενος ἔνθεν καεῖθεν, τάχα νὰ εἶδῃ ποῖος εἶναι ὅπου ὠμίλησε, καὶ μὴ θεωρῶντας τινὰ, ἔμεινε περίφοβος, καὶ κάνοντας τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἶπε· Κύριε, Κύριε Χριστέ βῆθαι μοι καὶ σὺ Κυρία μου καὶ Δέσποινα ὅπου ἔχεις πολλὴν τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν μοναγενῆ σου Υἱόν, μὴν ἀργήσης νὰ μοῦ φανέρωσῃς, ἂν ἦ αὐτὸ θέλημά σου, τὴν φωνὴν ταύτην ὅπου ἤκουσα, τί εἶναι. Καὶ θαρρῶντας πῶς ἡ φωνὴ αὕτη ἦτον διὰ καλὸν, παραμερίζοντας ὀλίγον ὥσάν νὰ ἐγύρευε τὸ πρὸς τοῦτον θεωρεῖ μέσα εἰς μίαν μυρτίαν μίαν Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Εὐθὺς ὅπου τὴν εἶδεν, ἔλαβε μεγάλην χαρὰν, καὶ ἐγνώρισε, πῶς ἡ φωνὴ ὅπου ἤκουσε ἦτον ἀπὸ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ τὸν ὀδήγησεν ἐκεῖ δὲ νὰ εἶδῃ αὐτὴν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα. Ἐπεὶ λοιπὸν καὶ τὴν ἐπροσκύνησε, καὶ μετὰ δακρύων καὶ εὐχαριστιῶν τὴν ἡσπάσθη· ἡθλύνετο δὲ πολλὴν εὐωδίαν θυμιαμάτων εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον. Εὐθὺς λοιπὸν βοηθούμενος ἀπὸ τὴν θεομητορικὴν δύναμιν, ἄρχισε καὶ ἔκοπτε τὸ δάσος καὶ καθάρισας τὸν τόπον ἐκεῖνον κατὰ τὴν δυνατόν του, ἔκτισεν ἐκεῖ μικρὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, καὶ ἔθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν ρηθεῖσαν ἁγίαν Εἰκόνα, καὶ τὴν ἐπωνόμασε Μυρτιδιότισσαν, ὥσάν ὅπου τὴν εὗρεν εἰς ταῖς Μυρτιάς· καὶ ἔτιζεν ὁ τόπος ἐκεῖνος μέχρι τῆς σήμερον λέγεται μυρτιδία, διὰ τὴν ἀφορμὴν τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου δάσους. Ἐκαμε δὲ καὶ αὐτὸς μικρὸν κελλίον, καὶ γενόμενος μοναχὸς ἐκατοίκησεν ἐκεῖ, λατρεύοντας μετὰ πάσης εὐλαβείας πάντοτε αὐτὴν τὴν ἁγίαν καὶ θαυμαστήν εἰκόνα. Ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἐκαθάρισεν τὸ μυρτερόν ἐκεῖνο δάσος, ἐπλάτυνεν ἡ γῆ, καὶ ἡ

εὐλάβεια τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐπροστρέχασιν συνεχῶς μὲ πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς προσκύνησιν τῆς ἱεράς αὐτῆς εἰκό-
νο:, καὶ πολλὰ θαύματα ἔκαμιν εἰς ὅσους ἐπρόστρεξαν μὲ
εὐλάβειαν καὶ πίστιν, εἰς τόσον ὅπου ἐξαπλώθη ἡ δόξα τῆς
εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀποθανόντος δὲ οὗτου, ἔμεινεν ὕστε-
ρα κάποιος μοναχὸς εὐλαβὴς Λεόντιος ὀνομαζόμενος, ὁ ὁ-
ποῖος πύξῃσε τὸν αὐτὸν ναὸν, καὶ τὰ κελλεῖα, καὶ ἐκατά-
στησε Μοναστήριον.

Κάποιος εὐλαβὴς ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς ὀνομαζόμενος Θεό-
δωρος Κουμπανίδς, ἔχοντας ξεχωριστὴν εὐλάβειαν εἰς αὐτὴν
τὴν ἁγιωτάτην καὶ θαυμασιωτάτην εἰκόνα, ἔξω ἀπὸ ταῖς
ἄλλαις λειτουργίαις, καὶ πανηγύρεϊς ὅπου ἔκανεν εἰς αὐτὸ
τὸ Μοναστήριον, εἶχε συνήθειαν, καὶ ἔπερνεν ὅλους τοὺς
συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ἐπήγαιεν ὕστερα ἀπὸ τὴν κοίμη-
σιν τῆς Θεοτόκου σαράντα ἡμέραις, ὅπου εἶναι ἡ κθ'. τοῦ
Σεπτεμβρίου, καὶ ἔκαναν μὲ εὐλάβειαν λειτουργίαν, καὶ με-
γάλην πανηγύριν ἐκεῖ· καὶ ἀπὸ τότε ἐσυνήθισθη ἡ αὐτὴ ἐ-
ορτὴ, νὰ γίνεται καὶ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον.

Ἐτυχε μετὰ καιρὸν, καὶ σφοδρῶς ἀσθενήσας ὁ αὐτὸς
Θεόδωρος ἐκατεστάθη παράλυτος, καὶ ἐκατέκειτο εἰς τὸν
κράββατον χρόνους πολλοὺς, ἐγκαλὰ καὶ αὐτὸς κατὰ τὸν
καιρὸν διὰ τὴν δεινὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν δὲν ἐδύνατο νὰ ὑπά-
γῃ εἰς τὴν συνηθισμένην του ἐορτὴν, ἔπεμπεν ὅμως πάντοτε
τὰ παῖδιά του, καὶ τοὺς συγγενεῖς του· καὶ ἔκαναν εὐλαβῶς
τὴν πανηγύριν μὲ ἐλεημοσύνην πλουσιοπάροχον εἰς τὸ Μο-
ναστήριον. Ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλάβεια δὲν ὀλιγόστεισε
ποτὲ, μόνον καὶ μακρόθεν ἀπὸ τὴν κλίνην του μετὰ δα-
κρύων προσευχόμενος ἔλεγε· Κυρία μου Μυρτιδιότισσα ἐλεή-
σου καὶ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλὸν, ἐσὺ ὅπου εἶσσι ἡ βοήθεια
τῶν ἀσθενούντων, ἡ καταφυγὴ καὶ ἐπίσκεψις ἐκείνων ὅπου
σὲ ἐπικαλοῦνται, ἡ σκέπη καὶ προστασία, ἐκείνων ὅπου σὲ
παρακαλοῦσι, βοήθησον καὶ μοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναζήλω

δοῦλω σου καὶ ἀξιώσόν με τῆς πεποιημένης, ὑγίαι, νὰ ἔλθω
σωματικῶς καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον πρὶν τελειώσῃ ἡ ζωὴ
μου, νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν σου εἰκόνα. Ταῦτα καὶ ἄλλα
περισσότερα λόγια εὐλαβείας ἔλεγε μετὰ δακρύων ὁ αὐτὸς
Θεόδωρος κάθε χρόνον, καὶ πάντοτε ἐδόξαζε, καὶ ἔκανε τὴν
ἐορτὴν κατὰ τὴν συνήθειαν. Μετὰ δὲ χρόνους ὅπου ἦτον
ἔτι παραλύτος, φθάνοντας ὁ καιρὸς τῆς συνηθισμένης ἐορ-
τῆς, ἀφοῦ ἐγένεν ἡ χρειάζομενη ἐτοιμασία νὰ κινήσουν ὅλοι,
κράζει ὁ αὐτὸς Θεόδωρος τὰ παῖδιά του καὶ λέγει τῶν
κλαίωντας. Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, φίλοι καὶ συγγενεῖς, ἐγὼ
βλέπω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τούτην τὴν πολυχρόνιον καὶ πο-
λύπονον παραλυσίαν, καὶ τρόπος ἰατρείας δὲν εὐρίσκειται
εἰς ἐμένα· λοιπὸν παρακαλῶσας νὰ ἐτοιμάσσετε κράββατον
διὰ νὰ μὲ ἀσπώσετε νὰ μὲ πάρετε, καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μου νὰ ἰδῶ, καὶ νὰ προσκυνήσω τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς
κυρίας μου τῆς Μυρτιδιότισσας, ἴσως κάμει εὐσπλαγχνίαν
καὶ εἰς ἐμένα τὸν ἄθλιον, καθὼς κάνει εἰς ὅλους ὅπου τὴν
ἐπικαλοῦνται. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες τέτοια λυπηρὰ λόγια, πί-
στεως εὐλαβείας καὶ κατανύξεως γέμοντα, ἠτοίμασαν τὸν
κράββατον, καὶ τὸν ἐπῆραν ὑπὸ τεσσάρων αἰρόμενων, καὶ
φέροντές τον εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
τῶν Μυρτιδίων, τὸν ἔβησαν καθὼς ἐζήτησεν ἔμπροσθεν τῆς
σεβασμίας εἰκόνο:, φθάσας ἐκεῖ, εὐθὺς ἀσπώνωντας τὰ ὀμ-
μάτιά του πρὸς τὴν Θεοτόκον, εὐλαβῶς κλαίοντας ἔλεγε·
Κυρία μου καὶ Δέσποινα, Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς, ἐσὺ εἶσαι ἡ προφειτευομένη Κόρη, ὅπου ἐγέννησες τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν, καὶ Λόγον
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ Ἀειπάρθενος ἔμεινας, καὶ ἔλαβες
τόσσην χάριν, ὅτου ἔγινες Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
τὸν ὅποιον κρατῶντας ὡς βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας σου ἔ-
χεις τόσσην ἐξουσίαν καὶ τὸ θέλειν, καὶ τὸ δύνασθαι, νὰ
δίδῃς κάθε χάριν ὅπου σεῦ ζητήσουν, ὡς ἂν ὅπου ἔχεις

εἰς τὰς χεῖράς σου τὴν αἰτίαν πάντων τῶν χαρίτων. Ἐσὺ λοιπὸν ὅπου εἶσαι ἡ βοήθεια τῶν ἀδυνατούντων, τῶν ὀρφανῶν ἡ προστασία, τῶν ἀσθενῶν ἡ ἰατρεία, τῶν θλιβομένων ἡ παρηγορία, τῶν κινδυνεύοντων ἡ σωτηρία, κάμε ἔλεος καὶ εἰς ἐμένα, μεσίτευσαι εἰς τὸν πολυέσπλαχνον μονογενῆ σου υἱόν, νὰ ἐλεήσῃ ἐμένα τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ καθὼς πολλοὺς ἀσθενεῖς ἰάτρυσσε, πολλοὺς νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ παραλύτους ἀνῶρθωσε μόνον μὲ τὸν θεϊκόν του λόγον, ὅταν ἦτον εἰς τὸν Κόσμον, οὕτως νὰ κάμῃ καὶ εἰς ἐμένα τὸν ταπεινόν. Σήμερον ὅπου πανηγυρίζομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ τεσσαρακονθήμερον ἐνθύμησιν τῆς ἀγίας σου κοιμήσεως, δεῖξαι τὰ ἐλέη σου, δεῖξε τὴν δυναστείαν σου εἰς ἐμένα, καθὼς καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἐδείξες εἰς ταύτην τὴν ἀγίαν ἡμέραν· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέσπαις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης· μὴ μοῦ περὶδῇς τὰ δάκρυα, μὴ μοῦ παραβλέψῃς τοὺς στεναγμούς, σπλαγχνήθητι τὸ βάρος τῆς μακρᾶς μου ἀσθενείας, τοὺς μεγάλους καὶ ἀνυπομονήτους πόνους, μὴ κωλύσωσι τὰ ἀπὸ νεότητός μου ἁμαρτήματα τὴν ἁπειρόν σου ἀγαθότητα ἀλλὰ χάρισαί μοι τὴν ζητούμενην καὶ ποθουμένην υγείαν. Οἱ συναθροισθέντες ἀκούοντας τέτοια παρακελεστικά λόγια ὁποῦ μετὰ δακρύων ἔλεγεν ὁ παράλυτος Θεόδωρος, ὅλοι ἐκλαυσαν καὶ ἐπαρακαλοῦσαν διὰ τὴν βοήθειάν του. Κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἱερεῖς, καὶ λαϊκοὶ ἔψαλαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ψάλλοντες τὸν κανόνα εἰς τὸν ὄρθρον, εὐγῆκες ἕνας ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν διὰ κάποιαν ἀνάγκην, καὶ γυρίζοντας μετὰ βίας εἶπε εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν· νὰ ἡξεύρετε ἀδελφοί πῶς μοῦ ἐφάνηκε νὰ ἤκουσα πολλοῦ λαοῦ ταραχὴν καὶ θόρυβον πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, ὥσάν νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐδῶθεν· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐφοβήθησαν, ἐπειδὴ καὶ τὸ Μοναστήριον εὐρίσκεται σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ συχνὰ ἐπειράζετο ἀπὸ τοὺς κουρσάρους, μάλιστα ἀπ' αὐτὴν τὴν

στράταν εὐγένεσσι καὶ ἔκαναν πολλοὺς σκλάβους ἀπὸ τὰ περὶ γύρα χωρία. Εὐγῆκασιν καὶ ἄλλοι νὰ βεβαιωθῶσιν τὰ λεγόμενα, καὶ γυρίζοντες εἶπαν καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ταραχὴ δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ βαρβάρων ἐπιδρομῇ ὅπου ἔρχονται νὰ μᾶς σκλαβώσωσιν. Ἀκούσαντες οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγαν ὅλοι, καὶ ἄφισαν τὴν Ἀκολουθίαν, καὶ ἀπὸ τὸν φόβον ἄλλοι ἔπιασαν τὰ βουνά, ἄλλοι τὴν στράταν, ἄλλοι ἐκρύβθησαν εἰς τὰ κλαδιά, καὶ ἐπάσχοντο ὅλοι νὰ φυλαχθῶσιν ἀπὸ τέτοιον κίνδυνον. Ἦτον νύκτα ἀνόμη καὶ δὲν ἔβλεπαν τίποτε· ὁ παράλυτος Θεόδωρος ὥσάν ὅτι δὲν εἶδύνατο νὰ φύγῃ, ἀπαρατήθη ἀπὸ ὅλους ὡς νεκρὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔστεκεν ἐκεῖ περίλυπος, καὶ καταφρονεμένος ὥσάν νὰ μὴ εἶχεν οὔτε τέκνα, οὔτε ἄλλους συγγενεῖς, καὶ καὶν τινὰς δὲν τοῦ ὠμίλησεν, ἀλλ' ἐβιάζονταν πῶς νὰ φύγῃ προτῆτερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ δὲν τοῦ ἀνήγγειλαν τὴν αἰτίαν, μόνον ὁποῦ ἤκουσε τὴν σύγχυσιν τῆς φυγῆς αὐτῶν. Φοβούμενος καὶ δειλιῶντας ὥσάν ἀπελπισμένος ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνην βοήθειαν, προσευχόμενος εἶπε μετὰ δακρύων μεγαλοφώνως. Ὁ παρθενομήτορ Μαρία Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου καὶ ἐλπίδα ἐμοῦ τοῦ δυστυχισμένου, ἰδοὺ πάντες ἔφυγον καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆκαν, καὶ ἀπέρριψάν με ἀβοήθητον· διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὴν ἀγίαν σου χάριν νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ νὰ μὲ σκεπάσῃς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, νὰ φύγω ἀπὸ τὰ ἀσπλαγχνα χέρια τῶν ἀθέων βαρβάρων. Ταῦτα λέγωντας μετὰ δακρύων θερμῶν, τοῦ ἐφάνη ὥσάν νὰ τοῦ εἶπε τινὰς, ἀσπκώσου καὶ σὺ, φεύγε· καὶ οὕτως, ὃ τοῦ θαύματος, ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἐνθύμησίν του, πῶς ἦτον ἀσθενὴς καὶ παράλυτος, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον σαλεύοντας ἀπὸ τὸν κράδβατον, ὅπου ἐκείτετο, ἤρχισε καὶ ἔτρεχε φεύγοντας, καὶ σπουδάζοντας νὰ φθάσῃ τοὺς ἄλλους ὁποῦ ἔφυγαν, καὶ μένοντας ἐξεστιακός, τοῦ ἐφαίνετο τὸ πᾶν ὥσάν ὄνειρον. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τῶν γινομένων

ἔφθασεν ἡ ἡμέρα· καὶ ὁ αὐτὸς Θεόδωρος μὴ βλέποντες τινὰ
 οὔτε ἀπὸ τοὺς βαρβάρους ὁποῦ ἔλαγαν, οὔτε ἀπὸ τοὺς Χρι-
 στιανούς, ὁποῦ ἦιθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔσπεκα μὲ λογι-
 σμὸν, καὶ γνωρίζοντας τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὕγιη, ὥσάν νὰ μὴν
 εἶχε ποτὲ κἄμμίαν ἀσθένειαν ἀπερασμένην, κατενόησε τέλος
 πάντων καὶ ἐγνώρισε τὴν θαυμαστὴν καὶ ἀπροσδόκητον βο-
 ῆθειαν καὶ ἰατρειάν, ὁποῦ ἡ Δέσποινα καὶ Κυρία τοῦ κόσμου
 ἔκαμιν εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν χάριν ὁποῦ ἔλαθεν,
 ὄρχισε καὶ ἔλεγεν πολλὴν ὥραν τὸ, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
 ἐλέησον. Δοξάζω σε Θεέ μου· δοξάζω σε Παναγία μου· δοξά-
 ζω Δέσποινά μου τὴν εὐσπλαγγνίαν σου· δοξάζω Κυρία μου
 τὴν ἐλεημοσύνην σου· εὐχαριστῶ ἀμέτρως Μυρτιδιότισσά μου
 χαριτωμένη τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, εἰς τὴν μεγάλην καὶ
 ὑπερθαύμαστον βοήθειαν, ὁποῦ εἰς ἑμένα τὸν ἁμαρτωλὸν
 καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου ἔδωκες· ἐπειδὴ καὶ γνωρίζω τὸν
 ἑαυτὸν μου ὅλον ὕγιη ὁ πρὸ ὀλίγου ἀσθενῆς καὶ παράλυτος.
 Ἐπειτα ἐφώναζε τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἔλεγε· παιδιὰ
 μου, συγγενεῖς μου καὶ φίλοι Χριστιανοί, ἔλατε νὰ εὐχαρι-
 στήσωμεν τὴν Μυρτιδιότισσαν, νὰ δοξολογήσωμεν τὸ ἅγιόν
 της ὄνομα, καὶ μὴ φοβᾶσθε· διατὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐχθροὶ
 βάρβαροι ὁποῦ ἐλογιάζατε, μόνον νὰ ἐλθῇτε νὰ ἐφρίξετε τὸ
 ἐξαίσιον θαῦμα ὁποῦ ἔκαμιν εἰς ἑμένα, νὰ δοξάσωμεν τὴν
 χάριν της. Αὐτοὶ δὲ ἀκούοντες ταῖς φωναῖς ἀπὸ τὸν φόβον
 τοὺς λογιάζοντες νὰ ἦναι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ φωνάζουσι
 διὰ νὰ νὰ τοὺς ἐξαπατήσουν, ἄλλοι μὲ περισσότερον φόβον
 ἐκρύπτονταν εἰς τὰ βαθύτερα μέρη τοῦ δάσους, καὶ ἄλλοι
 ἔφρουγαν τρέχοντες περισσότερον· ὁ δὲ Θεόδωρος μὲ μεγαλή-
 τερην φωνὴν ἔλεγεν· ἔλατε παιδιὰ μου κράζοντας καθ' ἓνα
 κατὰ τὸ ὄνομά του, καὶ λέγοντας· ἐγὼ εἶμαι ὁ πατέρας σας,
 ὁποῦ εἶμουν παράλυτος, καὶ ἡ Κυρία μας μὲ ἰάτρεισε, καὶ
 σιμώσατε χωρὶς φόβον νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν χάριν της.
 Ἀκούοντες οὖν τινὲς τὴν φωνὴν του, καὶ γνωρίζοντές την,

καὶ μὴ βλέποντες ἄλλον τινὰ, εἰμὴ αὐτὸν μόνον, σημῶσαν-
 τές του ἐγνώρισαν πῶς εἶναι αὐτός, ὁ πρῶν παράλυτος,
 ἐφώναζαν λοιπὸν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ ἐσυναθροίσθησαν ἅ-
 παντες καὶ θεωρῶντες αὐτὸν ὅλον γερὸν, καὶ παντελῶς
 ἡγιῆ, χωρὶς κανένα σιμάδι ἀσθενείας, ἔμειναν ὅλοι ἐξεστη-
 κοί, καὶ ἔκραζαν τὸ, Κύριε ἐλέησον· καὶ ἐρωτῶντές τον πῶς
 ἰατρεύθη, ἐδιηγῆθη καταλεπτῶς τὰ πάντα ὡς ἄνωθεν. Καὶ
 λοιπὸν γνωρίσαντες ὅλοι τὴν φανερὴν θαυματουργίαν τῆς
 Θεομήτορος ἐγύρισαν εἰς τὸ Μοναστήριον μετ' αὐτὸν τὸν
 πρῶν παράλυτον σκιρτῶντα, καὶ ἀγαλλόμενον, καὶ ἔδωσαν
 δόξαν καὶ εὐχαριστίαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης τῆς ὑπεραγίας,
 τοῦ ἀγκαλὰ νὰ ὀρῇ τὴν βοήθειάν της, διὰ νὰ ἰδῇ τὴν
 ὑπομονὴν τοῦ παρακαλοῦντος, ὅμως δὲν ἀλῆσμονεῖ, ἀλλ' εἰς
 ὥραν ὁποῦ δὲν ἐλπίζει τινὰς λαμβάνει τὴν ποθουμένην ὑ-
 γείαν. Ἀδύνατον εἶναι δὲ νὰ φανερώσωμεν τὰ ὅσα ἔλεγεν
 ὁ ἰατρεύθεις παράλυτος εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου· καὶ οὕτως
 ἐτελείωσαν τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν μετὰ
 εὐχαριστίας, καὶ δοξολογίας. Ἐόρταζεν ὁ αὐτὸς Θεόδωρος
 τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ τεσσαράκοντα τῆς Θεοτόκου ὁποῦ
 τὸν ἰάτρεισε θαυμασίως, ἕως ὅλην του τὴν ζωὴν, καὶ ἔκανε
 μεγάλας πανηγύρεις, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἄφηκε πα-
 ραγγελίαν τῶν συγγενῶν του νὰ κάνουν τὴν αὐτὴν ἑορτήν,
 καὶ ἕως τὴν σήμερον οἱ ἀπόγονοί του κατὰ τὸ δυνατόν τους
 ἐπιτελοῦσι τὴν αὐτὴν πανήγυριν.

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐπλάτυνε περισσότερον ἡ εὐλάβεια τῶν
 Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ εἰς ἐνθύμησιν τοῦ αὐ-
 τοῦ θαύματος, συναθροίζεται ὅλος ὁ λαὸς τῆς Νήσου ἀπὸ
 τὴν χώραν καὶ ἀπὸ τὰ χωρία, καὶ κάνουν εἰς τὸ Μοναστή-
 ριον μεγάλην ἑορτήν εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Νὰ διηγηθῇ τινὰς τὰ ἀμέτρητα θαύματα ὁποῦ καθεκά-
 στην κάνει ἡ αὐτὴ ἁγία εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτι-
 δίων εἶναι ἀδύνατον· ἀλλ' ὅμως ὀλίγα τινὰ νὰ εἰποῦμεν εἰς

δόξαν αὐτῆς, καὶ οὕτως νὰ τελειώσωμεν τὸν λόγον.

Ποτὲ καιρὸν ἤλθασιν οἱ βάρβαροι νὰ κουρσεύσουν τὸ Μοναστήριον, καὶ σιμώνωντες ταχύτερον ἀντίκριτα αὐτοῦ, εἶδασιν πλῆθος ἀπὸ φωτίαις ἀρμάτων, ἤγουν φυτιλίων σιμὰ εἰς τὸ Μοναστήριον· καὶ λογιῶντες ὅτι νὰ τοὺς ἐκατάλαβαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ νησίου, καὶ ἐκατέβη λαὸς διὰ νὰ τοὺς πολεμήσουν, φοβηθέντες μεγάλως ἔφυγαν· καὶ ἔτζη ἐφυλάχθη καὶ τὸ Μοναστήριον ἀβλαβές, καὶ ὅλη ἡ νῆσος διὰ προστασίᾳ τῆς Κυρίας ἡμῶν.

Ἄλλοτε πάλιν περνῶντας ἓνα καράβι ἀπ' ἔξωθεν τοῦ Μοναστηρίου, ὑπῆντησεν εἰς τὸ πέλαγος μεγάλον κλύδωνα τῆς θαλάσσης, καὶ κινδυνεύοντας νὰ καταποντισθῇ, ἐπικαλέσθησαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ καραβίου τὴν Κυρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, καὶ τὸν Μέγαν Νικόλαον νὰ τοὺς βοηθήσωσι νὰ πιάσουν λιμένα, καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν εἰκόν της ἐλεημοσύνην ἕκαστος κατὰ τὸ δυνατόν εἰς βοήθειαν τοῦ Μοναστηρίου καὶ νὰ κτισθῇ καὶ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου· καὶ οὕτως εἰς ὀλίγην ὥραν ἔφθασαν εἰς λιμένα ἐκεῖ σιμὰ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ εὐθὺς ἐπῆγαν ὅλοι, καὶ ἔδωκαν εὐχαριστίαν, καὶ ἐλεημοσύνην πλουσίαν καὶ ἔκαμαν εἰς τὸ μοναστήριον οἰκοδομήν, καὶ ἐκτίσθη καὶ ὁ Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὸν Μαυροβράχο, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ θαύματος.

Πολλαῖς φοραῖς ἔτυχεν εἰς αὐτὸ τὸ νησί τῶν Κυθέρων πείνα μεγάλη ἀπὸ ἀστοχίαν καρπῶν, καὶ μὲ τὴν προμήθειαν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ὅπου τὴν ἐπικαλοῦνταν εἰς βοήθειαν πάντες, οἰκονόμησε καὶ ἔφερναν καρποὺς ἀπὸ ξένους τόπους καὶ ἐκυβερνᾶτον ὁ λαός.

Ἀπὸ ταῖς εὐεργεσίαις καὶ χάριτες ὅπου ἐλάβανον, καὶ λαμβάνουσιν οἱ Χριστιανοί, ὅπου προστρέχουσιν εἰς τὴν χάριν τῆς μετὰ ταυμάτων, ἄλλοι ἔκτισαν κελλία, ἄλλοι ἀφῆρσαν χωράρια, καὶ ἄλλα πράγματα εἰς μνημόσυνον αὐτῶν, καὶ ἐκαταστάθη τὸ Μοναστήριον οὕτως εὐπρεπὲς καθὼς φαίνεται.

Ὁ λαὸς τοῦ αὐτοῦ θεωρῶντας τὰ ἄπειρα θαύματα, ὅπου ἐγίνονταν ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα, εἰς εὐχαριστίαν τῆς Θεοτόκου ἐσυμφώνησαν καὶ ἔκαμαν ἐξοδίαν νὰ ἐνδύσουν τὴν αὐτὴν ἁγίαν Εἰκόνα ὅλην μὲ ἀσῆμι, καὶ πέμποντας εἰς τὴν Κρήτην τὸν καιρὸν ἐκεῖνον νὰ κάμουν τὸ ἀργυρὸν ἔνδυμα, ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸν λιμένα τῆς νήσου λεγόμενον Καψάλη, ὑπῆντησε τὸ πλοῖον ὅπου τὸ ἔφερον, φούσταις ἀγαρηνῶν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσουν. Ἐπλεαν τὰ αὐτὰ πλοῖα ἔξω ἀπὸ τὴν Βουρλέα, μακρὰν ἀπὸ τὸ Κάστρο, ὡς φαίνεται, ὅπου δὲν φθάνει δύο φοραῖς τὸ βόλι τοῦ πλέον μεγάλου κυ-
φωτοῦ σιδήρου, ἦτοι κανονιοῦ. Φωτισθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὁ αὐθέντης τοῦ τόπου μὲ παρεκίνησιν τῶν Χριστιανῶν ὅπου ἔστεκαν βλέποντες, ἐπρόσταξε καὶ ἔσυραν μίαν μικρὴν λουμπάρδαν ἀπὸ τὸ κάστρο, διὰ νὰ δώσουν παρὰ μικρὸν θάρος τοῦ πλείου ὅπου ἐσήμωσε νὰ ἐμπῇ εἰς τὸν Λιμένα, μὴν ἡξεύρωντας τινάς, πῶς εἰς αὐτὸ νὰ ἦτον τὸ ἔνδυμα τῆς Θεοτόκου, καὶ διὰ νὰ δώσουν τάχα καὶ φόβον τῶν Φούστων ὅπου τὸ ἐξύγωναν, καὶ ἦτον σιμὰ νὰ τὸ πιάσουν. Αὐτὸ τὸ βόλι τῆς μικρᾶς λουμπάρδας ἔφθασεν ἕως ἔξω εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Κοφινίδια, μακρὰν ἀπὸ τὸν λιμένα εἰς τὸ πλάγι τῶν Φούστων, καὶ φοβηθεῖται νὰ σιμώσουν περισσότερον, ἄφησαν τὸ πλοῖον καὶ ἔφυγον. Θεωρῶντες ὁ αὐθέντης, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τὸ διάστημα ὅπου ὑπῆγε τὸ βόλι, ἐλογιάσθησαν πῶς ἐσημείωνε πρᾶγμα παράδοξον. Φθάσας μετ' ὀλίγον τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα, καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς πῶς εἶνε μέσα τὸ ἔνδυμα τῆς ἁγίας Εἰκόνης, ὅλοι ἐδόξασαν τὴν χάριν τῆς εἰς τὸ θαῦμα ὅπου ἔκαμε, καὶ ἐφύλαξε τὸ προσφερόμενον δῶρον τῶν πιστῶν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἀγαρηνῶν· καὶ οὕτως μετὰ μεγάλης εὐχαριστίας τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα.

Τίς δὲ νὰ διηγηθῇ ταῖς καθημεριναῖς θαυματοποιαῖς ὅπου κάνει εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὴν μετὰ πίστεως

Πολλὰς φορὰς ὅταν τύχη ἀνομβρία, καὶ εὐγάλουν αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα κáνοντας λιτανείαν, εὐθὺς πέμπει ὑετὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὴν ὁροσίζει εἰς βοήθειαν καὶ κυβέρνησιν τῆς Νήσου.

Μερικαὶς φορὰς ἐπιασε καὶ θανατικὴ νόσος, καὶ μὲ λιτανείαις καὶ δεήσεσι εὐάνωντας τὴν ἁγίαν αὐτὴν εἰκόνα, καὶ παρακαλῶντας τὴν ὁ λαὶς ἐκατέπαυσε, καὶ δὲν ἐπλάτυνε νὰ ἀφανίσῃ τὸν τόπον, καθὼς συμβαίνει εἰς ἄλλας χώρας.

Εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐπολεμᾶτον ἡ περίφημος Κρήτη ἀπὸ τοὺς Ἀγαρινούς, ἔφθασεν ἡ τῶν Ἀγαρινῶν ἀρμάδα εἰς τὴν τὴν νήσον, καὶ εὐγῆκε πολὺ πλῆθος ἀπ' αὐτοὺς εἰς ἕνα χωρίον λεγόμενον τῆς Κερᾶς, εἰς τὸν ποταμὸν τὴν νύκτα κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, καὶ τῆς Κυρίας Μυρτιδιότισσας τοὺς ἐγνώρισαν τινές, καὶ κηρύσσοντας μὲ φωναῖς πῶς ἔφθασαν οἱ Τούρκοι εἰς τὰ χωρία, ἔφυγαν ὅλοι γυναῖκες καὶ παιδιὰ, καὶ ὅσοι ἦτον ἄνδρες τῶν ἀρμάτων ἐστάθησαν καὶ ἐπολέμησαν. Εἶχαν πρόσταγμα ἀπὸ τὸν πασιὰ τους, ὅτι ὡσὰν ἀκούσουν κτύπον ἀπὸ τὰ κάτεργα νὰ γυρίσουν εὐθὺς, μετ' ὀλίγον λοιπὸν ἤκουσαν οἱ Ἀγαρινοὶ δύο βρονταῖς, καὶ λογιζόμενοι ὅτι εἶναι λουμπαρδιαῖς, ἐγύρισαν κατὰ τὴν προσταγὴν εἰς τὰ κάτεργα, καὶ μόνον ὅτι ἐδυνήθησαν ἔκαψαν καὶ ἔκλεψαν, μὰ τινὰς τῶν Χριστιανῶν οὔτε ἐβλάβη, οὔτε ἐθανατώθη, μάλιστα πολλοὶ τῶν Ἀγαρινῶν ἔχασαν τὴν στράταν, καὶ ἔμειναν εἰς τὸ νησί, καὶ ὑστερον τοὺς εὗρηκαν. Θεωρῶντας δὲ ὁ πασιὰς τὸ φουσάτον τοῦ ὁποῦ ἐγύρισεν ἔτῃ ἐξαφνα, χωρὶς νὰ τοὺς κάμῃ τὸ σημάδι ὁποῦ τοὺς εἶχε παραγγείλει, ἠρώτα τὴν αἰτίαν· καὶ αὐτοὶ ἔλεγον πῶς ἤκουσαν δύο λουμπαρδιαῖς καὶ ἐγύρισαν. Αὐτὸς δὲ θαυμάζοντας διὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, ἔλεγε, πῶς βέβαια δὲν τοὺς ἔκραξε καθὼς τοὺς εἶχε σημειώσει, ὅμως οἱ Χριστιανοὶ ὅλοι ἐγνώρισαν πῶς ἦτον ἡ βρονταῖς ἀπὸ προστασίαν τῆς Θεοτόκου ὁποῦ τὴν ἐπεκαλέσθησαν εἰς βοήθειαν, καὶ ταῖς ὥραις ἐκεῖναις ἔ-

κάναν παρακλήσεις καὶ λιτανείαις ἐμπροσθεν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιότισσας.

Εἰς τὸν Χρόνον αὐτῷ. τῇ πρώτῃ Φεβρουαρίου Μηνὸς εὐρισκόμενος ἕνας Ἀρχοντας τὸ ὄνομά του Ἰωάννης, τὸ γένος του Καλοῦτζης εἰς τὸ ὄφεικον τῆς Καγγελαρίας (ἦτον δὲ ἡμέρα Κυριακὴ ἡ πρώτη τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἦτοι τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς ταῖς πέντε ὥραις τῆς αὐτῆς ἡμέρας) καὶ ἀναγινώσκοντας κáποια χαρτὰ ὁποῦ ἐδιαλάβαν ὑποθέσεις ἐδικὰς του, ἄρχισεν ἡ γλῶσσά του νὰ τραυλίζῃ, καὶ μετ' ὀλίγον σφαλίζοντας τὰ ὁμμάτιά του, καὶ μένοντας ἀκίνηται αἱ αἰσθησεὶς αὐτοῦ ἔμεινεν ἀφθόγος, καὶ ἄλλαλος, μὲ βρυγμὸν μεγάλον τῶν ἐδόντων αὐτοῦ, καὶ ταραγμὸν ὅλου τοῦ σώματος αὐτοῦ ὅθεν ἐξέστησαν οἱ παρόντες διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ ἀσυχνόντες τὸν ἀσθενῆ τὸν ἔθεσαν εἰς τὴν κλίνην, ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ αὐτὸ ὄφεικον. Καὶ κηρυχθέντος αὐτοῦ τοῦ ἐλεεινοῦ συμβάματος, ἔφθασαν εἰς τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ὅλοι οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ μετ' αὐτοὺς ἡ γυνὴ του, ἡ ὁποία κλαίουσα δεινῶς, καὶ τύπτοντας τὸ στήθος ἐπικαλεῖτο μὲ εὐλάβειαν καὶ πίστιν ἔνθερμον καὶ θεόσεπτον ὄνομα τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μυρτιδιότισσας· ἔκραζαν δὲ τὸν Ἀκέστορα, ὅστις ἦτον ἔμπειρος, καὶ τέλειος εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐπιμελῶς ἐπιχειρηθεὶς πολλὰ φάρμακα ποσῶς δὲν ὠφέλησαν· καὶ βλέποντες τὴν σφοδρότητα τοῦ κακοῦ, ἐπῆραν τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον διὰ νὰ δώσῃ τέλος, νομίζοντές τον ὅλοι ὡς νεκρὸν. Ἐμεινεν οὖν εἰς τέτοιαν κατάστασιν ἕως τὸ πρωτὶ τῆς Τρίτης, καὶ εἰς ὅλον ἐτοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἔπαυσεν ὁ βρυγμὸς τῶν ἐδόντων αὐτοῦ, ἡ στρέβλσις τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ἐπίδρασις τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ἡ κωφότης τῶν ὠτίων αὐτοῦ καὶ τὸ κλειθρὸν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, εἰς τόσον ὁποῦ ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ τοῦ ἐτοιμάσωσι τὰ ἀναγκαῖα πάντα τοῦ

ἐνταφιασμοῦ του. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐσυνέβη ὁποῦ ἡ παν-
θαύμαστος ἁγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων ἦιον
εἰς τὴν ἐπισκοπὴν. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν συνήθειαν κάθε χρόνον
κάνουσι λιτανεῖαν εἰς ὅλην τὴν νῆσον, ἤγουν εἰς τὴν χώραν,
καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία, διὰ νὰ εὐλογήσῃ μὲ τὴν προσκηνιτὴν
παρρησίαν τῆς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ
ἱερεῖς μετὰ τὴν θείαν ἱερουργίαν, προσελθοῦσα καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνης, ὅλοι
κλαίοντες μετ' εὐλαβείας καὶ συντετριμμένης καρδίας ἔλα-
μαν παράκλησιν καὶ λιτανεῖαν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ βοήθειαν
τοῦ ἡμιθανοῦς Ἰωάννου. Καὶ τελειωθείσης τῆς Ἀκολουθίας,
ἐπιστρέψαντες ὅλοι εἰς τὸν οἶκον νὰ ἰδοῦσι τὸν ἄρρώστον, ὡ
τοῦ θαύματος, τὸν ἡρικαν ἐλεύθερον παντὸς κακοῦ, καὶ λα-
λοῦντα ὡς τὸ πρότερον, δίχως τινὸς σημείου ἀνάγκης. Τοῦτο
τὸ θαῦμα ἔφερεν τόσῃ ἐκπληξίᾳ εἰς ὅλους ὅπου τὸ εἶδαν καὶ
ἤκουσαν, ὅπου μεγαλοφώνως ἔκραξαν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Λα-
βὼν λοιπὸν τὴν προτέραν αὐτοῦ ὑγείαν, ὑπῆγε σωματικῶς
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πανοικί εὐφραινόμενος, ὑμνῶντας καὶ εὐ-
χαριστῶντας μὲ μεγάλην εὐλάβειαν καὶ κατάνυξιν τὴν Κυ-
ρίαν τὴν Μυρτιδιότισσαν, εἰς τὸ ἐξαίσιον καὶ φρικτὸν τερα-
τοῦργημα, ὁποῦ ἔκανε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀφιέρωσεν εἰς σημεῖον
εὐχαριστίας εἰς τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἕνα ξευγάρι βραχιόλια
χρυσᾶ, εἰς αἶδιον μνῆμην τοῦ θαυμαστοῦ ἔργου τῆς Θεομή-
τορος.

Ὅχι μόνον αὐτὰ τὰ θαύματα, ἀμὴ καὶ ἄλλα ἄπειρα ἔ-
κκε καὶ κάνει καθεκάστην ἡμέραν, ὅπου εἶναι ἀδύνατον νὰ
τὰ φανερώσωμεν ἐγγράφως· καὶ τί λέγω; μόνον ἡ θεωρία
τῆς αὐτῆς ἁγίας Εἰκόνης φανερόναι τὴν μεγάλην χάριν ὁποῦ
ἔχει· καὶ τόσον αὐξήσῃ ἡ κοινὴ εὐλάβεια εἰς τοὺς Χριστια-
νοὺς, ὅπου ἀπὸ τὰ ταυτῆματα, ἀγκαλὰ καὶ εἰς πτωχὴν
νῆστον, εἶναι ὁλόχρυση, μὲ ἐμπροσθεν τῆς ἑνᾶ χλιδῶνα ἥτοι
κολάναν μεγάλαν, καὶ ἐγκόλπιον μὲ πολὺτιμαις πέτραις καὶ

μαργαριτάρια· ἔξω ἀπὸ ἄλλα χρυσάρια, ἀσήμια καὶ ἄλλα
σκεύη, καὶ ὑποστατικά ὅπου ἔχει τὸ Μοναστήριόν της, ὅπου
εἶναι τόπος ἅγιος, καὶ μόνον νὰ ὑπάγῃ τινὰς γέμει ψυχικῆς
χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως.

Λοιπὸν πατέρες καὶ ἀδελφοί μου Χριστιανοί, ἐπειδὴ καὶ
ἔχομεν τέτοιον θησαυρὸν πλήρη θείας χάριτος, καὶ δωρεᾶς,
ὅλοι ἀσυκωθῆτε μὲ εὐλάβειαν, καὶ μὲ μίαν συμφωνίαν στε-
ρεᾶς πίστεως, ἃς παρακαλέσωμεν, ἃς εὐχαριστήσωμεν, ἃς
δοξολογήσωμεν τὴν χάριν τῆς λέγοντες.

Μαρία, Κυρία καὶ Δέσποινα πάντων ἡμῶν, Βασίλισσα
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, Παρ-
θένη τῶν παρθένων, Μητέρα τῶν μητέρων, ἡ σκέπη καὶ
καταφυγὴ τῶν πιστῶν, ἡ προστασία τῶν εἰς σὲ προστρε-
χόντων, ἡ Σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πλανομένων ἡ ὁ-
δηγία, τῶν ἀβουλήτων ἡ βοήθεια, τῶν ὑλισσομένων ἡ παρι-
γορία, τῶν κινδυνεύόντων ἡ λύτρωσις, τῶν ἀσθενούντων ἡ
ἰατρεία, τῶν πεινῶντων ἡ τροφή, τῶν ὀρφανῶν ἡ ἐπικουρία,
τῶν χηράδων ἡ ἐπίσκεψις, τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων τὸ κρα-
ταίωμα, τῶν εὐλαβῶν ἱερέων τὸ καύχημα, τῶν μοναχῶν
τὸ ἀγλάισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ἀπάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ὁμολογοῦμεν τὰς χάριτας, κη-
ρύττομεν τὰ ἄπειρά σου θαύματα, εὐχαριστοῦμεν σου τὴν
εὐσπλαγχνίαν, προσκυνοῦμεν τὴν ἄκραν σου ἐλεημοσύνην καὶ
βοήθειαν, ὅπου ἔκαμες καὶ καθεκάστην κάνεις εἰς ἡμᾶς
τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ἐτι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν μεγάλην σου παρρησίαν μη-
τρόθεε Δέσποινα, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, μὴ
ἀπερρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ δίδε εἰς ὁ-
λους τὴν συνηθισμένην σου βοήθειαν· διατὶ ἄλλην καταφυ-
γὴν δὲν ἔχομεν ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς ταύτην τὴν Νῆσον,
παρὰ τὴν χάριν σου. Ἐσένα ἔχομεν καύχημα· ἐσένα ἔχομεν
βοηθόν· εἰς τὰ χεῖλη μας πάντα ἐσὺ ἡ Μυρτιδιότισσά μας

μελεῖται· εἰς τὸ στόμα μας πάντοτε τὸ ἅγιόν σου ὄνομα εὐρίσκεται δεδοξασμένον, καὶ εἰς τὴν καρδίαν μας πάντα ἐτένα παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς βοηθᾷ· καὶ ἀγκαλὰ νὰ σοῦ πταίωμεν μὲ χίλιαις κακαῖς πράξεις κάθε ἡμέραν, ἀλλ' εἰς ἄλλον πάλιν δὲν προστρέχομεν παρὰ εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὦ Μητέρα τοῦ Ὑπερουσπλάγχνου Θεοῦ ἡμῶν νὰ μᾶς ἀξιώσῃ τῆς συγχωρήσεως. Εἰς τὰς χεῖράς σου ὄλην μας τὴν ἐλπίδα ἀποθέτομεν, καὶ ἐτένα παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς λυτρώνῃς ἀπὸ κάθε πειρασμὸν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων· ἐχθρῶν, καὶ νὰ μᾶς φωτίξῃς νὰ κάνωμεν πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς σωτηρίας μας, διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν τῇ θεῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Ἡ χάμιος Σωτήρ. Περιστεράν.

Ἀγνὴν περιστεράν τὴν ἀμόλυντον, τὴν τὸν Θεὸν ὁφράστως κυήσασαν, ὁμνήσωμεν συμφώνως, τὸ τῶν πατέρων ἀγλάϊσμα.

Καύχημα.

Γηθόμενῃ πιστῶς εὐφρημήσωμεν, τὸ Καύχημα πιστῶν τὴν πανάχραντον, Μητέρα τοῦ ὕψιστου, καὶ Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νίκην.

Νικήσαντες τὰ πάθη τοῦ σώματος, αὐξήσωμεν ψυχῆς τὰ χαρίσματα, ἡ Νίκη γὰρ ἐπέστη, κατ' ἐχθρῶν ἢ Παντάνασσα.

Γέφυραν.

Ἡ Γέφυρα τοῦ Θεοῦ ἡ πανθαύματος, τοὺς ἐκ τῆς γῆς πιστοὺς ἢ μετὰγουσα, πρὸς Οὐρανὸν ὑπάρχεις, σὺ Παναγία Θεόφυρε.

Χώραν.

Μεγάλως ἰδοξάσθης Πανάχραντε, ὅτι ἐν σοὶ κατώκησεν Κύριος, ὃ μὴ χωρῶν ἐν πᾶσι, χώραν δὲ αὐτοῦ σε κατέστησε.

Πατάδα.

Εν σοὶ γαστρὶ εἰκήσας ὁ Ὑψιστος ὡς ἐμψυχον Πατάδα σὲ ἔδειξε, καὶ καθηγίασέ σε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ρομφαίαν σε γινώσκωμεν Δέσποινα, παγίδων διαδόλου ὀλοθρευτοῦ· διό σε ἀνυμνοῦμεν ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα.

Ἡ Γέννησίς σου Κόρη παράδοξος, ἡ κοίμησις φοιρὴ καὶ ἐξίσσιος· ὅθεν σε καὶ θυμμάτων ὠκεανὸν ὀρώμεν.

Τὸ ἄφραστον καὶ μέγα Μυστήριον, τῆς σῆς λοχείας Νύμφη ἀνύμφευτε, ἐν βάτῳ καιομένη, Μωῦσῃς προεώρα.

Ἄλλως. Ἀντίθετον πρόσταγμα.

Νεκρώτεως σώματος τὴν ἱατρείαν, ὁρῶν ὁ Παράλυτος μεγάλως ἐξεπλήττετο, καὶ σὲ τὴν πανάχραντον πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, βοῶν ἀνεδόξαζε· οὐ εἰ εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξος.

Εν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ προσπεφυγότες, Παρθένε πανάχραντε οἱ πεπτοχότες δοῦλοί σου ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις καὶ νεκρωθέντες δεινῶς, ἐχειρον δεόμεθα, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας τὴν ὑπερένδοξον.

Ο οἶκός σου πάντα γινε πάσιν ἑφάνη, πηγὴ ἀγιάσματος καὶ βρύσις ἀνεξάντλητος, ἰάματα βλύζουσα τοῖς προσκυνοῦσι πιστῶς· ὅθεν προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, σὲ τὴν εὐλογημένην καὶ ὑπερένδοξον.

Νῦν πάντως πεπλήρωται τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ στίφος Πανάχραντε χαρᾶς, καὶ ἀπονέμει σοὶ χαριστήριον αἶνον, καὶ μεγαλύνει φαιδρῶς Κόρη τὰ θαυμάσια, σὺ γὰρ εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβάσις. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὁδὴ ἡ. Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πλάκα.

Λαοὶ τὴν πανάχραντον αἰνέσωμεν λαμπρῶς, Πλάκα τὴν θεόγραφον ἣ δέδοται Μωσῇ, ἐν ἣ ἐπεγράφη ἐν δακτύλῳ Θεοῦ, Χριστὸς Θεοῦ Λόγος ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πόκαν.

Εὐκλείας ἐφουμνίσις τιμῶμέν σε ἀγνή, τὸν Πόκαν τὸν ἑνδροσον δὲ εἶδε Γεδεών· ἐν ᾧ οὐρανόθεν καταβάς ὁ Χριστὸς, ἐδρόσισε πάντα τῆς σωτηρίας δρόσον.

Ὅρος ἀλατόμητον.

Τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου ἀγνή, Ὅρος ἀλατόμητον προεῖδε Δανειήλ, ἀνάνδρως τεκοῦσαν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ· διό σε ὑμνοῦμεν πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥόδον.

Ἰδοὺ πᾶσιν ἦνθησε τὸ Ῥόδον Ὡσηῆ, μυρίζουσα ἅπαντας σωτήριον ὁσμὴν, ἡ μόνη Παρθένος ἡ τεκοῦσα.

Χριστόν· ἦν περ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀλκὰς.

Ολκὰς ἀγλαόμορφος ἐπέφανας ἡμῖν· δι' ἧς ἡ μεταβάσις ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, πιστοῖς ἐγγεγόνει ὡς τε τοκοῦσα Θεόν· διό σε ὑμνοῦμεν ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σιών καὶ Πόλιν.

Συὼν Θεοῦ ἐμφυχον, καὶ Πόλιν μυστικὴν, ἐφ' ἣν κατεσκήνωσεν ἀρρήτως ὁ Θεός, σὲ εἶδε Παρθένε Ζαχαρίας ποτὲ καὶ σὲ ἀνυμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαβίδα.

Καλῶς σε προέφησε Λαβίδα μυστικὴν, τὸν ἄνθρωπον φέρουσα τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, Χριστόν τὸν Σωτῆρα Ἡσαίας ποτέ· διό σε ὑμνοῦμεν τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ὑμνοῦμεν σου Δέσποινα θαυμάτων τοὺς κρουνοὺς, καὶ σὲ μεγαλύνομεν ὡς κέντρον τῆς ζωῆς· ἐκ σοῦ γὰρ λαμβάνει πᾶς πιστὸς ἱλασμόν, ἀνυμολογῶν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαοὶ νῦν προσέλθετε τῷ θεῷ ἱερῷ, Κυθήρων ἐν ᾧ σμασι καὶ σέψατε λαμπρῶς, Μητέρα τοῦ πάντων Βασιλέως Χριστοῦ, ἡμῖν χορηγοῦσαν δωρεὰς ἀκνωτῶς.

Ὅν τάξεις Δυνάμεων οὐ δύνανται ὁρᾶν, σὺ Κόρη Θεοδύμψε γεγέννηκας ἐν γῇ, καὶ ἔθρεψας βρέφος ἐν ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, Θεὸν πρὸ αἰώνων, ᾧ Μυστηρίου ξένου.

Γαστήρ της προμήτορος ἀπέτεκε φθοράν, γαστήρ Θεομήτορος ἐξήνθησεν ἡμῖν, ἀφθαρείαν ὄντως εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Πάντων τῶν πιστῶν σὺ εἶ ἡ προστασία, καταφυγή τε καὶ διάσωμα, ἐλπίς τε καὶ στήριγμα, Θεοτόκε ἀειπάρθενε· διὸ πάντες γεραίρομεν ψάλλοντες, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ρυσαί με ἀγνή δεινῶν ἀρρώστημάτων, τῶν τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐκκαθαίρουσα, καὶ πταισμάτων ὁδὸς συγχώρησιν, τῷ πόθῳ σε καὶ πίστει δοξάζοντι· χαῖρε εὐλογημένη Παρθένε, χαῖρε πανθαύμαστε.

Ὅλος ἐν χαρᾷ, ὅλος ἐν κατανύξει, πᾶς ὁ χριστόνυμος συνοίθροισται, λῶδες τοῦ ὑμνησαί σου, τὰ θαυμάσια Θεόνυμφε· παράλυτον γὰρ ἤγειρος ψάλλοντα, ἐγαλνέσει, δεδοξασμένη χαῖρε παμμακάριστε.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα ὑπάρχεις, τῶν Ἀποστόλων τὸ κραταίωμα, Μαρτύρων τὸ στήριγμα, ἱερέων ἐγκαλῶπισμα, πάντων ἡμῶν τὸ καύχημα· διὸ σε ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη παντευλόγητε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Λαμπάδα.

Αγαλιώμεθα πάντες, οἱ μετὰ πόθου τιμῶντες, τὴν Θεομήτορα πιστοί, τὴν Λαμπάδα τὴν θεῖαν, τὴν ἀνα-

λάμπυσαν τὸ φῶς, τῆς θείας λαμπρότητος καὶ ἐλκουσαν, εἰς ὁδὸν σωτηρίας, τοὺς ἐν πλάνῃ διατρίβοντας αἰσχροῦς.

Θησαυρόν.

Λευχειμονεῖτω ἡ κτίσις, καὶ πᾶσα βρότειος φύσις, τέτευχε γὰρ τὸν Θησαυρόν χαρισμάτων τῶν θεῶν, τῆς ἀβροσίας καὶ ζωῆς, τὴν ἀμωμον Δέσποιναν πλουτιζουσαν, τοὺς αὐτὴν προσκυνεῦντες μετὰ πόθου σωτηρίας πλουτισμόν.

Αὐλὴν λογικῶν προβάτων.

Αὐτρωσις Κόρη γενοῦ μοι τοῦ πλανηθέντος προβά-περιτου, πεσόντος τοῖς λησταῖς, καὶ δεινῶς πληγωθέντος, επισυνάγαγε καὶ εἰς θεῖα σκηνώματα ἡ τέξασα, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, τῶν προβάτων ἡ Αὐλὴ τῶν λογικῶν.

Γὰν ἐπαγγελίας, Κλημα ζωῆς.

Ὡραῖος πάναγνε πέλει, καὶ ὑπερόπθης πᾶσιν, ὁ ἀγεώργητος καρπός, ὃν ἐβλάστησας Κόρη· ἐπαγγελίας γὰρ ἡ Γῆ, καὶ τὸ Κλημα τῆς ζωῆς σὺ πέφυκας ἡ τεκοῦσα τὸν βότρην, σωτηρίας οἶνον σιάζοντα ἡμῖν.

Διάδημα.

Νῦν ἐνεδύθημεν κλέος, Θεοῦ τῆς Υἱοθεσίας, καὶ ἀμαρτίας τὴν ἀχλὴν ἐκδεδύμεθα πάντες· τῆς βασιλείου γὰρ στολῆς κατηξίωσεν ἡμᾶς ἡ μόνη ἀγνή, τὸ διάδημα κάλλους σωτηρίας ὡς τεκοῦσα τὸν Θεόν.

Σάπφειρον.

Ἀμαρτιῶν μου τὸν ζόφον, καὶ σκοτασμόν τῆς ψυχῆς μου, λάμπρυνον μόνη ἀγαθὴ, καὶ χαρᾶς πλήρωσόν με· σὲ γὰρ ὁ Ἰεζεκιήλ, ἐώρακε Σάπφειρον λαμπρό-

τατον, ὥσπερ θρόνον βασιλεύουσιν ἐν κόλποις, τὸν φιλένθρωπον Θεόν.

Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ὁν ἐσωμάτωσας Κόρη, Παρθеноμήτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐλαβῶς προσελθόντων ἐν τάχει, τεμένει σου τῷ ἱερῷ, τὰ ἑόρτια ᾄσαι σὴ τῇ πηγῇ, χαρισμάτων παντοίων, μὴ διαλλειπῆς ἱκετεύουσα.

Ἕμνον σοι Νύμφη προσφέρει, ἅπας λαὸς τῶν Κυθήρων, δικαίως καὶ χρεωστικῶς, ὧν πλουσίως λαμβάνει, καὶ ἀενάως δωρεῶν, ἐκ σοῦ Πανομήμητε καὶ ἐκδοᾷ, εὐχαρίστω καρδίᾳ, μεγαλύνων σε βρετῶν καταφυγὴν.

Ἰδοὺ παράλυτος μέλπει, τὴν ἐν οὐτῷ γεγνεῖαν, θαυματοποιήσιν ἄγνη, καὶ τρανῶς καταγγέλλει, τὴν ἐσπλαγνίαν τὴν ἐκ σοῦ, Παρθένε πανάχραντε εὐχαρίστων, καὶ λαμπρῶς σε κηρύττει ἱατρείας θησαυρόν.

Σὲ οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ Σεραφίμ ἀνωτέραν, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν ἐκλεχθεῖσαν Μητέρα, τοῦ πρόειώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως καὶ ἀρρήτως ἐκλάμψαντος, χρεωστικῶς προσκυνούμεν ἐκ πόθου καταφεύγοντες ἐν σοί.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἀνάκτορα τέτοκας τὸν τοῦ παντός Πανάχραντε, τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν παντέλειον, ἔχουσα παρρησίαν μεγίστην, οὖν πρὸς αὐτὸν μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σωθῆναι τοὺς πόθῳ σε Θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Δοξάσωμεν ἅπαντες, καὶ πίστει προσκυνήσωμεν, τὴν πανάχραντον Κόρην τὴν ἱκμάτων πηγὴν· ῥώσιν γὰρ νοσοῦσι παρέχει τοῖς εὐσεβῶς ἐπικαλουμένοις, αὐτήν, καὶ παράλυτον, ὑγίη ὅλον εἰργάσατο.

Ὡς μέγιστον ἔρεισμα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ ὑμνοῦμεν πανευλαβῶς, καὶ σὲ προσκυνούμεν, τὴν πάναγνον Δέσποιναν, εὐσεβῶς σὲ μεγαλύνοντες.

Ἀγγέλων ἀγλάϊσμα, μερώπων τὸ διάσωσμα, ἐκκλησίας ἡ δοξα, Πάναγνε πέφυκας, πάντων τῶν πιστῶν ἡ προστάτις καὶ βοηθός, καὶ τῶν Κυθηραίων, ἐλπίς καὶ τὸ καύχημα, καὶ σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξ αποστειλάρην. Τοῖς Μιηλαῖς συνέλθωμεν.

Νῦν τῷ τεμένει δράμωμεν Μυρτιδίων τῷ θεῷ, ὅπως ψυχῆς καὶ σώματος λάβωμεν τὰς ἰάσεις, παρὰ Μαρίας Παρθένου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν Λόγου, τοῦ γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἵνα ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν ἀρπάσῃ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τρυφὴν ἐπανάγῃ.

Ἔτερον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐξεπλάγη εὐπρεπῶς τῶν Κυθηραίων ὁ λαός, τὸν παράλυτον ἰδὼν ἀνερμηνεύτως ὑγῆναι, καὶ μέγα ἀνεκράυγασεν· σὺ μόνη Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Εἰς τοὺς αἶνους, τὸ Πᾶσα πνοή· ἱστῶμεν στίχ. δ'.

Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἤχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Θυμιατήριον θεῖον, ἐν ᾧ ὁ ἀνθραξ Χριστός, ἐκκαίων ἁμαρτίας, τῶν πιστῶν προσδραμόντων, τῷ ἱερῷ τεμένει Μητρὸς τῆς αὐτοῦ, ἀνυμνήσωμεν ἅπαντες, καὶ ἀλαλάξωμεν αἶνον ἀγγελικόν, τῷ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντι σαρκί.

Λεῖτε προθύμῳ καρδία ἀνευφημήσωμεν, τὴν ἄγραν-
τον Παρθένον τὴν ἡμᾶς ῥησαμένην παγίδων διαβολοῦ
καὶ τῆς φθορᾶς, καὶ πρὸς ζωὴν ἐπανάγουσαν· δια-
παντός γὰρ περίσταται τῷ Θεῷ, καὶ προσεύει ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ὡς
θησαυρὸν γὰρ μέγαν τὴν ἁγίαν Παρθένον, παρέδωκας
τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς ἡ ζωὴ, καὶ τῶν νόσων ἡ ἴασις· αὐ-
τὴν γὰρ ἔχομεν πάντες μετὰ Θεόν, ἀντιλήπτορα καὶ
φύλοκα.

Δεῦτε ἀδρόσασθε χάριν πάντες φιλόχριστοι, ἐκ τοῦ
πανσέπτου οἴκου, τῆς Παρθένου Μαρίας· καὶ γὰρ ἀ-
φθόνως βρῆκε ῥῶσιν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὴν ἴασιν,
τοῖς ἐν αὐτῇ εἰσιούσι καὶ παρ' αὐτῆς, αἰτουμένοις
τὴν βοήθειαν.

Δόξα, καὶ νῦν ἡχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάτῃ ἡ χάρις σου Πανάχραντε, ἐκείθεν
τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων διώκεται ἡ δύναμις· τίς γὰρ
μετοχὴ φωτός πρὸς σκότος, ἡ ἐνεργητικῶν ἀγαθῶν
πρὸς τιμωρίαν ἀθεράπευτον; διὸ καὶ ἡμεῖς τῇ κραταίᾳ
τῆς εὐσπλαγχνίας σου σκέπη προστρέχοντες, μὴ ὑπε-
ρίδης ἡμᾶς δεόμεθα· ἀλλ' ἐν τῇ τῆς δυνάμεώς σου
φρουρήσιν σκέπη, Μαρία Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Ἀπόστολον πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοσύματα.

Ζῆτει Νοεμβρίῳ κἀ.

Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὁμοίως τῆς ἡμέρας τῆς ἰδίᾳς

Ἑορτῆς κἀ. Νοεμβρίου.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ

Οἱ εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς.

Σταῦρος Ἰγγλέσης Πρωτοσύγγελος	Σώμ.	2
Δημ. Μητάκης Ἀρχιμανδρίτης	»	1
Πάριος Μεταξᾶς Ἀρχιμανδρίτης	»	1
Γεράσιμος Ἱερεὺς Μανιᾶς	»	1
Ἀνδρέας Μαλισιάνος Ἱερομόναχος	»	1
Εὐγένιος Χριστοδουλάτος Ἱερομόναχος	»	1
Ἰωάννης Σάρλος Ἱερεὺς	»	1
Σωφρόνιος Γενναῖος Ἱερεὺς	»	1
Ἰωάννης Πολλάτος Ἱερεὺς	»	1
Δημ. Μητάκης Ἡγούμεν. Μονῆς Σισαίων	»	1
Γ' Παππαδάτος Ἱερεὺς	»	1
Κωνσταντ. Στίβος Ἱερεὺς	»	1
Χαράλ. Τρουμπέτας Ἱερεὺς	»	1

Οἱ ἀξιότιμοι Κύριοι.

Παναγῆς Θεοδωράτος	Σώμ.	1
Σπυρίδων Μηλιαρέσης	»	1
Χαράλαμπος Ποταμιάνος	»	1
Κωνσταντῖνος Ποταμιάνος	»	1
Σπυρίδων Σιγγέλος	»	1
Οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Σωτήρος	»	1
Ἀριστείδης Ἀγγελάτος	»	1

ΟΙ ΕΝ ΑΗΘΟΥΡΩ.

Ἀθανάσιος Ζακυθινός Ἱερεὺς	Σώμ.	4
Πέτρος Μονοκροῦσος Ἱερεὺς	»	4
Ι. Κατζαίτης Ἱεροδιάκονος	»	4
Γεράσιμος Μαντζαβίνος ψάλτης	»	4
Δημ. Ἀραβαντινός Ἱερεὺς	»	4
Ἀλέξανδρος Γ. Στελακάτος ψάλτης	»	4
Ἰωάννης Κ. Μοσχονᾶς Δημοδιάσκαλος	»	4
Ἰωσήφ Δαλλαπόρτας	»	4
Προκόπιος Λιναρδάτος	»	4
Ἀναστάσιος Ἀλυβιζάτος	»	4
Παναγῆς Α. Λαδάς	»	4
Ρόκος Εὐδάκτυλος ψάλτης	»	4
Εὐαγγελινός Σ. Μελιδώνης	»	4
Σωφρόνιος Τούλιος Ἀρχιμανδρίτης	»	4
Νικόλαος Δαναλάτος ψάλτης	»	4
Γεώργιος Βολτέρας ψάλτης	»	4
Γεράσιμος Ι. Διμουλιάνος μουσικοδιδάσκαλος	»	4
Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῶν Ταξιαρχῶν	»	2
Σπυρίδων Γ. Κουταβάς	»	4
Διονύσιος Α. Καμινάρης	»	4
Ζαχαρίας Γαλιπεσάτος μοναχός	»	4
Κωνσταντῖνος Π. Κωζάκης	»	4

ΟΙ ΕΝ ΣΑΜΩ.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγρηλίων	»	4
Σωφρόνιος Ἱερεὺς Κόκαλης	»	4
Νικηφόρος Φαραντούρης Ἀρχιμανδρίτης	»	4
Παναγῆς Φαραντούρης Ἱερεὺς	»	4
Σ. Βουζίας	»	4
Γεράσιμος Δευτεραῖος	»	4

Γεώργιος Ἱερεὺς Ζαφειράτης	Σώμ.	4
Ἀναστάσιος Ἀλυβιζάτος δημοδιδάσκαλος	»	4
Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἰωάννου Ζερβάτων	»	4
Γεράσιμος Κ. Ζεβῆς	»	4
Παναγῆς Κ. Καναλάτος	»	4
Γεώργιος Α. Γαλέσης	»	4
Θεόδωρος Σίτος	»	4
Μιλτιάδης Θεοδοσάτος	»	4
Ἀναστ. Ἱερεὺς Σπαθῆς Ἀρχ. Ἐπίτροπος	»	4
Σπυρίδων Γ. Σκούλης	»	4

ΟΙ ΕΝ ΘΗΝΑΙΑ

Γεράσιμος Ἱερεὺς Φαραντάτος	»	4
Σπυρίδων Ἱερεὺς Κοντογούρης	»	4
Ἀναστάσιος Ἱερεὺς Σιμάτος	»	4

ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ.

Ἀγαθ. Ἱερομόναχος Ἀλεξανδράτος	»	4
Ἠγουμένη Ἀνυσία	»	2
Δημήτριος Ἱερομόναχος Παγουλάτος	»	4
Βερονίκη Σκούρη	»	4
Χαριτίνη Ρελάχω	»	4
Ἀλεξάνδρα Πανταζάτου	»	4

ΑΓΙΑ ΕΥΦΥΜΙΑ ΠΥΛΛΑΡΟΥ.

Ἀρχιμανδρίτης Σπυρίδων Σόκαρης	»	5
--------------------------------	---	---

ΟΙ ΕΝ ΒΡΑΪΔΑ.

Γεώργιος Κ. Μαργίνας Πρωθιερεὺς	»	4
Ἀρσένιος Γ. Δαβῆς Διάκονος	»	4
Γερ. Γ. Δούκας ἀ. ψάλτης Εὐαγγελιστρίας	»	4
Ἀργύριος Π. Συμωτιάδης β'. ψάλ. Εὐαγγελ.	»	4
Γεράσιμος Δ. Χαλικιάς	»	4

Νικόλαος Τριανταφύλλου	Σόμ.	4
Διονύσιος Μεταξάς Λασκαράτος	»	4
Κ. Δενδρινός	»	4
Γ. Βαλιανάτος	»	4

ΟΙ ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩ.

Ἀρχιμανδρίτης Χρύσανθος Πυλαρινός	»	4
Μ. Παππαντωνάτος Ἱεροδιάκονος	»	4
Σταμάτιος Ἀντωνάκης Μέγας Οἰκονόμος	»	4
Σπυρίδων Ματαράγκας	»	4
Διονύσιος Σ. Ματαράγκας	»	4
Εὐάγγελος Μακρής	»	4

Αἰτοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν,
ὅσων τὰ ἐνόματα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἕνεκα
βραδύτητος ἐπιστροφῆς τῆς Ἀγγελίας.

Ὁ ἐκ δότης.